

TRIANGEL

Power with beauty,

OCTOBER 2022

Speed with grace

NUMMER 129

TRIANGEL IS EEN PERIODIEKE UITGAVE VAN DE ALVIS OWNER CLUB NEDERLAND

Triangel is een uitgave van de Alvis Owner Club Nederland
www.alvisocn.com

Voorzitter: A.C. Brouwers
Oostende 28, 5702 NP Helmond
tel.: +31(0)653217608
voorzitter@alvisocn.com

Secretaris: A. Hillebrand
Brouwersgracht 33, 1015 GB Amsterdam
tel.: +31(0)206241692
secretaris@alvisocn.com

Penningmeester: Johan Hulshof
tel.: +31 (0)683629557
penningmeester@alvisocn.com
AOCN bankrekeningnr.:
ten name van AOCN, Den Haag, Nederland.
IBAN: NL32ABNA0514076704
BIC: ABNANL2A

Vertretung deutschen Mitglieder: Jörn Hackländer
j.hacklander@t-online.de
+49(0)1714621182

Algemeen bestuurslid:
Wim Morrenhof, Jörn Hackländer

Evenementencommissaris:
Anton Brouwers, Wim Morrenhof
evenement@alvisocn.com

Registersecretaris: Rob Claasen
tel.: +31(0)653841320
register@alvisocn.com

Redacteur: Anton Brouwers,
tel.: +31(0)653217608

Redactieleden: Ine Stijns, Franz Otto
redactie@alvisocn.com
Corrector Duits: Andreas Rosien

Vormgeving en opmaak: Paul van der Velde
paulvdvelde@artiv.nl

Aanleveren van kopij en foto's:
redactie@alvisocn.com

Tekst in Word (.doc of .docx).
Achter elkaar doortypen, geen harde returns
(geen omhalen) alleen bij nieuwe alinea.
Foto's: kleine selectie met foto-bijchrift.
Bewaar als .jpg file, grootte 300 dpi,
(± 2600 pixels hoog of breed).
Bij veel of grote foto's:
Via www.wetransfer.com sturen naar:
redactie@alvisocn.com

**Inleveren kopij en foto's
voor de volgende Triangel
uiterlijk 27 november 2022**

Het bestuur/de redactie houdt zich het recht voor ingezonden kopij in te korten of niet te plaatsen. Bestuur/de redactie aanvaardt geen verantwoordelijkheid voor fouten in, of ten gevolge van tekst in de Triangel en/of andere publicaties zoals het register. Ingezonden teksten worden niet gecorrigeerd en gepubliceerd zoals door schrijver aangeleverd. Deelname aan evenementen is voor eigen verantwoording. Het bestuur aanvaardt geen aansprakelijkheid voor geplaatste advertenties. Niets in deze uitgave mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van het bestuur, met toestemming dan met vermelding van de bron.

- 3 Chairman's Column**
- 4 Evenementenkalender 2022**
- 5 Alvis in Nederland**
Introductie boek
- 6 Hare Drive**
*ritverslagen door Rob Claasen
en Simon van Oostveen*
- 13 Een stukje geschiedenis onthuld**
door Hans van Hulst
- 15 Fire Flight 2022**
*verslagen door Frederike van Tongeren
en Loes Soffers*
- 21 The 2022 Flying Scotsman Rally**
door Carel de Bruin
- 27 Uit de werkplaats**
techniek van Franz Otto
- 29 Crossing Borders**
*door Simon Feenstra en
Sue Morrenhof-Atkinson*
- 32 Eagle Rally**
verslag door Joran en Agnes van Nimwegen
- 37 Classic Days**
verslag van dit evenement door Franz Otto
- 39 Vraag en Aanbod**

Voorplaat:
**Peter Cappons Alvis TC108 G Willowbrook
en Antoine Soffers's TA21 dhc**

Chairman's Column

Een goede start en een vol programma. De start van het evenementenseizoen was zeer succesvol, Peter en Irene Cappon hebben voor een prachtig weekend in Zeeuws Vlaanderen gezorgd. Een belangrijke factor is altijd het weer, en hier heeft Zeeuws Vlaanderen zich van zijn beste kant laten zien. In deze Triangel kunnen jullie uit de verslagen van Simon van Oostveen en Rob Claasen opmaken hoe verrassend een landstreek kan zijn wanneer je door een autochtoon naar de mooiste plekjes wordt gebracht.

Voor de Fire Flight geldt hetzelfde. Jorgen en Natela Lutterbeck, AOCN leden die in Tecklenburg wonen en die hun omgeving goed kennen, hebben ons op sleeptouw genomen en ons Naturpark Dümmer getoond. Een prachtig gebied gelegen tussen Osnabrück en Bremen. Frederike van Tongeren en Loes Soffers hebben hun belevenissen op papier gezet.

Verder in deze editie vertelt Carel de Bruin over zijn deelname aan de Flying Scotsman, Sue Morrenhof en Simon Feenstra doen verslag van Crossing Borders en Franz Otto was aanwezig bij Classic Days in Düsseldorf en geeft inzicht in de restauratie van zijn ZF versnellingsbak. Hans van Hulst deelt met ons de vergaarde historie van zijn TA21.

Sinds de ALV van dit jaar bestaat het bestuur uit 5 leden, jammer genoeg heeft Menno om gezondheidsredenen het bestuur al weer moeten verlaten. Wij hebben Jörn Hackländer bereid gevonden voorlopig de plaats van Menno in te nemen. Het is gebruikelijk dat de 2e Triangel in juli wordt verzonden, de voorbereiding voor het jubileum en de opmaak van het boek „Alvis in Nederland“ vergde zoveel tijd van de redactie en André en Paul dat we besloten hebben om nr. 129 uit te stellen en jullie tussentijds te voorzien van een „ouderwetse nieuwsbrief“, zo is ooit, 40 jaar geleden, de Triangel gestart. De volgende Triangel zal grotendeels in het teken staan van het 40 jarig jubileum. Een woord van dank aan iedereen die weer zijn of haar steentje heeft bijgedragen bij het tot stand komen van deze editie. Tot ziens bij een van de komende evenementen.

Ein guter Start und ein volles Programm. Der Start in die Veranstaltungssaison war sehr erfolgreich: Peter und Irene Cappon sorgten für ein wunderbares Wochenende in Zeeuws Vlaanderen. Ein wichtiger Faktor ist immer das Wetter, und hier zeigte sich Zeeuws Vlaanderen von seiner besten Seite. In diesem Triangel kann man anhand der Berichte von Simon van Oostveen und Rob Claasen lesen, wie überraschend eine Landschaft sein kann, wenn ein Einheimischer einen zu den schönsten Stellen führt.

Das Gleiche gilt für den Fire Flight. Jürgen und Natela Lutterbeck, AOCN-Mitglieder, die in Tecklenburg leben und ihre Gegend gut kennen, nahmen uns im Schlepptau und zeigten uns den Naturpark Dümmer. Eine schöne Gegend zwischen Osnabrück und Bremen. Frederike van Tongeren und Loes Soffers haben ihre Erfahrungen aufgeschrieben.

Außerdem berichtet Carel de Bruin über seine Teilnahme an der Flying Scotsman, Sue Morrenhof und Simon Feenstra berichten über Crossing Borders, und Franz Otto war bei den Classic Days in Düsseldorf und gibt einen Einblick in die Restaurierung seines ZF-Getriebes. Hans van Hulst teilt mit uns die gesammelte Geschichte seines TA21.

Seit der diesjährigen ALV besteht der Vorstand aus fünf Mitgliedern, leider musste Menno aus gesundheitlichen Gründen bereits aus dem Vorstand ausscheiden. Wir haben Jörn Hackländer bereit gefunden, den Platz von Menno vorläufig zu übernehmen. Normalerweise erscheint der 2te Triangel im Juli, aber die Vorbereitungen für das Jubiläum und das Layout des Buches „Alvis in den Niederlanden“ haben den Redakteur und André und Paul so sehr in Anspruch genommen, dass wir uns entschlossen haben, die Nr. 129 zu verschieben und euch in der Zwischenzeit mit einem „altmodischen Newsletter“ zu versorgen, so wie der Triangel einst vor 40 Jahren begonnen wurde. Der nächste Triangel wird sich vor allem mit dem 40-jährigen Jubiläum befassen. Ein Wort des Dankes an alle, die wieder ihren Beitrag zum Gelingen dieser Ausgabe geleistet haben. Wir sehen uns bei einer der nächsten Veranstaltungen.

 <p>ALVIS</p> <p>1935 ALVIS Silver Eagle, 16 h.p. drop-head Coupe. Finished in two-tone grey. Small mileage. Superb condition. Special bargain price .. £395</p> <p>50 modern used cars always in stock. Exchanges. Private Finance Terms. Demonstrations anywhere without obligation.</p> <p>FRANK HALLAM 18-20, BRISTOL STREET, BIRMINGHAM 5 Telephone: Midland 2456 & 7</p>	 <p>ALVIS</p> <p>1933 ALVIS Speed 20. Vanden Plas Coachbuilt Sports Sa.oon. Colour black with beige leather upholstery. In really outstanding condition in every respect. Demonstration run willingly given in any district. Part Exchange. £310</p> <p>CRESTA MOTOR COMPANY LIMITED BROADWATER ROAD, WORTHING Phone: Worthing 2565. PART EXCHANGE — DEFERRED TERMS</p>	 <p>ALVIS</p> <p>ALVIS, June, 1933, Speed 20 Vanden Plas Sports-4-seater, black, two new Dunlop 90's. 185 Gns.</p> <p>Excellent condition . . . . . DEFERRED TERMS. PART EXCHANGES. OVER 300 CARS IN STOCK—SEND FOR LIST.</p> <p>ROWLAND SMITH (MOTORS) LTD., 78/81, HAMPSTEAD HIGH STREET, N.W.3 (Nr. Hampstead Tube.) Phone: Hampstead 0941 (10 lines).</p>
--	---	--

ALVIS Evenementenkalender 2022/2023

Wat	Wanneer	Waar / Organisator(en)
AOCN evenementen:		
High Tea	27 november 2022	geannuleerd wegens te geringe interesse
Algemene Ledenvergadering	12 februari 2023	Museumwerf, Vreeswijk Bestuur AOCN (André)
Hare Drive	21 - 22 - 23 april 2023	Hoogerheide - Loes en Antoine Soffers
Fire Flight	12 - 13 - 14 mei 2023	Billerbeck - Jörn en Uli Hackländer
Eagle Rally	7 - 8 - 9 juli 2023	Veluwe - ???
Indian Run	22 - 24 september 2023	Weert - Johan en Janske Hulshof
niet AOCN evenementen:		
Classic Car Show Brussels 2022	18 - 20 november	Brussels Expo
Eelde Classics	26 - 27 november 2022	Eelde
British Cars & Lifestyle	11-12 maart 2023	Autotron, Rosmalen
Techno-Classica Essen	(12) 13 - 16 April 2023	Essen BRD
Nationale Oldtimerdag Lelystad	18 juni 2023	Lelystad
International Alvis Weekend	9 - 12 juni 2023	Crieff - Schotland
Classic Days	5 - 7 augustus	Green Park Düsseldorf (voorheen Schloss Dyk)
Concours d'Elegance	??????	Paleis Soestdijk

Alle opgaven onder voorbehoud.

Alvis in Nederland

Tijdens het jubileum '40 jaar AOCN' in Vaals is het boek 'Alvis in Nederland' aan de aanwezige leden gepresenteerd, en zijn de exemplaren waarvoor was ingetekend uitgereikt. De reacties van hen die een exemplaar hebben ontvangen zijn enthousiast en lovend. Het boek is voor Alvis bezitters met interesse voor geschiedenis een waardevol bezit. Het bevat een schat aan informatie en beschrijft de geschiedenis van het merk in Nederland. Uit een grote verscheidenheid aan bronnen is informatie vergaard en samengevoegd met als resultaat unieke foto's, krantenberichten en wetenswaardigheden. Veel van het verzamelde materiaal was niet eerder bekend of eerder gepubliceerd. Ook de historie van de AOCN wordt beschreven.

Een prachtig naslagwerk voor degene die geïnteresseerd is in het merk Alvis en daarnaast meer wil weten over de Alvis Owner Club Nederland. Het boek is uitgebracht in de Nederlandse taal, er wordt binnenkort nog een digitale vertaling in het Duits en Engels gemaakt welke naast het boek gelegd kan worden. Nederlandse stukken uit tijdschriften en kranten worden alleen speciaal per onderdeel op verzoek als vertaling aangeleverd.

Het boek kan worden besteld bij de secretaris van de Alvis Owner Club Nederland secretaris@alvisocn.com.

De prijs bedraagt € 50,- + verpakking en verzendkosten (NL € 6,50 / EU € 12,00) Afhalen tijdens een evenement behoort ook tot de mogelijkheden.

André Hillebrand
Secretaris Alvis Owner Club Nederland

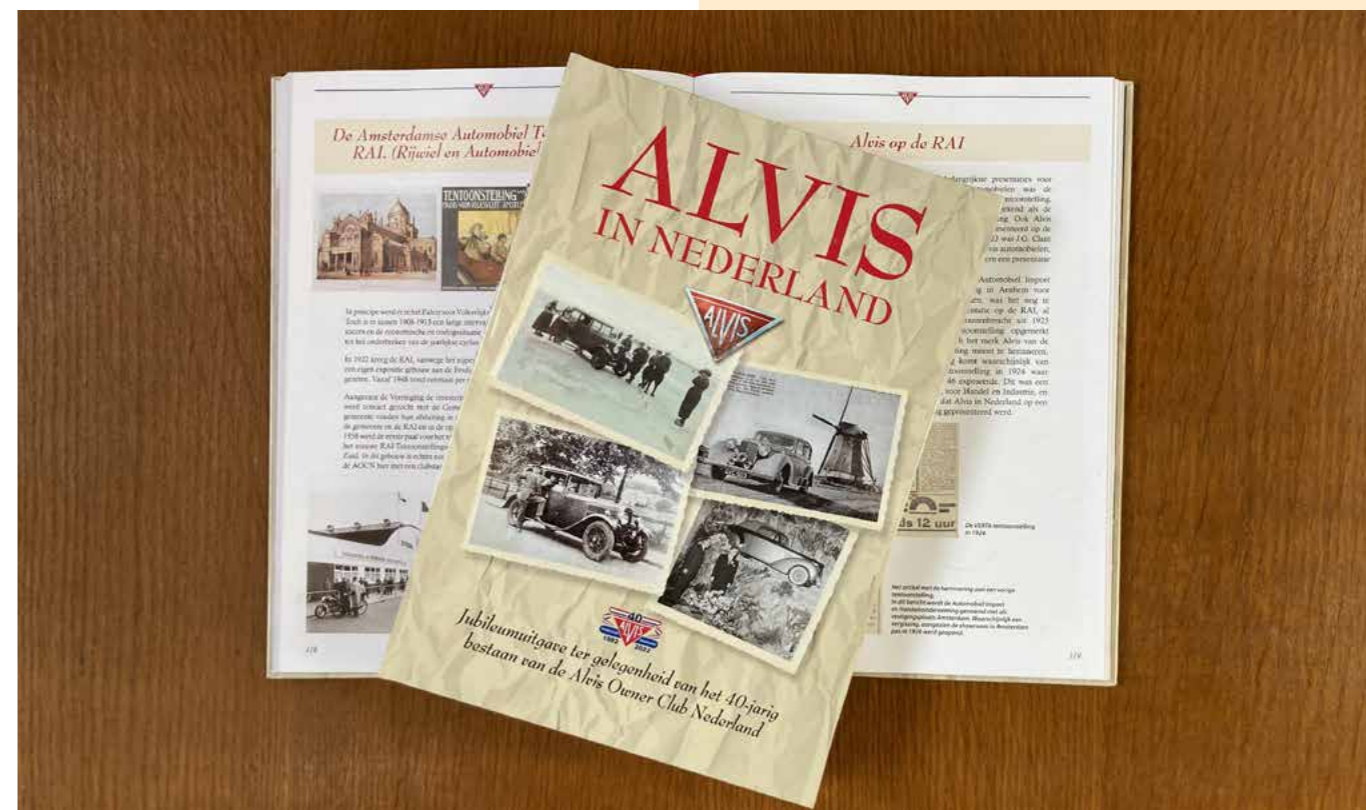
Alvis in den Niederlanden

Während der Jubiläumsfeier '40 Jahre AOCN' in Vaals wurde das Buch 'Alvis in Nederland' den anwesenden Mitgliedern vorgestellt und die bestellten Exemplare ausgehändigt. Die Reaktionen derjenigen, die ein Exemplar erhielten, waren begeistert und lobend. Das Buch ist eine wertvolle Bereicherung für Alvis-Besitzer mit Interesse an der Geschichte. Sie enthält eine Fülle von Informationen und beschreibt die Geschichte der Marke in den Niederlanden. Die Informationen wurden aus einer Vielzahl von Quellen zusammengetragen und zu einzigartigen Fotos, Zeitungsberichten und interessanten Fakten kombiniert. Ein großer Teil des gesammelten Materials war bisher weder bekannt noch veröffentlicht. Auch die Geschichte des AOCN wird beschrieben.

Ein großartiges Nachschlagewerk für alle, die sich für die Marke Alvis interessieren und auch mehr über den Alvis Owner Club Nederland wissen wollen. Das Buch erscheint in niederländischer Sprache, eine digitale Übersetzung in Deutsch und Englisch wird demnächst erstellt, die neben dem Buch platziert werden kann. Niederländische Beiträge aus Zeitschriften und Zeitungen werden nur auf Anfrage als Übersetzungen geliefert. Das Buch kann beim Sekretär des Alvis Owner Club Nederland secretaris@alvisocn.com bestellt werden.

Der Preis beträgt 50 € + Verpackung und Porto (NL 6,50 € / EU 12,00 €) Die Abholung während einer Veranstaltung ist ebenfalls möglich.

André Hillebrand
Sekretär Alvis Owner Club Nederland

Hare Drive in Zeeuws Vlaanderen

verslag door Rob Claasen

Op vrijdag 22 april vertrokken we met prachtig weer naar Zeeuws Vlaanderen. De Alvis liep weer prima na een cilinderkoprevisie.

We namen de kortste route naar Sluiskil door de Westerschelde tunnel die 6,6 kilometer lang is. We reden achter een passagiersbus die aan het eind van de tunnel steeds langzamer ging rijden. Dit kwam omdat de helling uit de tunnel vrij steil is. De auto's achter ons kwamen heel snel op ons af om dan hard af te remmen. Inhalen van de bus lukte niet meer omdat er een constante stroom auto's op de linkerbaan reed. Het ging gelukkig allemaal goed en we kwamen samen met nog meer deelnemers aan bij het hotel Dallinga in Sluiskil.

Peter en Irene Cappon verwelkomden ons enthousiast en de al eerder aangekomen deelnemers zaten al gezellig aan een drankje.

We waren met een leuke groep van 16 equipes, er reden vooral Alvis 3 liters mee en een mooie TA 14. Ook reden er wat "niet Alvissen" mee.

Er was die middag een excursie gepland naar het informatiecentrum van de bouw van de nieuwe zeesluis in Terneuzen. Een gids gaf ons daar uitleg over de geschiedenis en bouw van de sluis die toegang geeft tot de havens van Terneuzen en Gent. Hij gaf ons wat achtergrondinformatie over de politieke aspecten en de financiering. De sluis is grotendeels door België gefinancierd en Nederland draagt de kosten van het onderhoud in de komende honderd jaar.

Het is een groot project, het is één van de grootste sluisen ter wereld en is net zo groot als de sluisen in het Panama kanaal, met een lengte van 427 meter een breedte van 55 meter en diepte van 16,44 meter. De eerste schepen zullen in 2023 door de sluis varen. Bij de afbraak van de oude sluis muren niet zo lang geleden zijn een beetje veel explosieven gebruikt en de knal, die uitgebreid in het nieuws is geweest, veroorzaakt veel ophef.

Am Freitag, den 22. April, fuhren wir bei schönstem Wetter nach Zeeuws Vlaanderen. Der Alvis lief nach einer Zylinderkoprevisie wieder gut.

Wir nahmen den kürzesten Weg nach Sluiskil durch den Westerscheldetunnel, der 6,6 Kilometer lang ist. Wir fuhren hinter einem Reisebus, der am Ende des Tunnels immer langsamer wurde. Das lag daran, dass die Steigung aus dem Tunnel heraus recht steil ist. Die Autos hinter uns kamen sehr schnell auf uns zu, und mussten dann hart bremsen, sehr beängstigend! Das Überholen des Busses war nicht mehr möglich, da sich auf der linken Spur ständig Autos befanden. Glücklicherweise ging alles gut und wir kamen zusammen mit weiteren Teilnehmern im Hotel Dallinga in Sluiskil an.

Peter und Irene Cappon begrüßten uns herzlich, und die Teilnehmer, die schon früher eingetroffen waren, genossen bereits einen Drink.

Wir waren mit einer netten Gruppe von 16 Autos unterwegs, hauptsächlich mit Alvis 3 Liter und einem schönen TA 14. Es gab auch einige „Nicht-Alvis“ Fahrzeuge, die mitfuhren.

Für den Nachmittag war ein Ausflug zum Informationszentrum über den Bau der neuen Seeschleuse in Terneuzen geplant. Ein Führer erklärte die Geschichte und den Bau der Schleuse, die den Zugang zu den Häfen von Terneuzen und Gent ermöglicht. Er gab uns einige Hintergrundinformationen zu den politischen Aspekten und der Finanzierung. Die Schleuse wird größtenteils von Belgien finanziert, und die Niederlande werden für die nächsten hundert Jahre die Kosten für ihre Instandhaltung tragen. Es ist ein großes Projekt, eine der größten Schlei-

sen der Welt und so groß wie die Schleusen des Panama-kanaals, mit einer Länge von 427 Metern, einer Breite von 55 Metern und einer Tiefe von 16,44 Metern. Die ersten Schiffe werden die Schleuse im Jahr 2023 passieren. Vor kurzem, beim Abriss der alten Schleusenmauern wurde ein bisschen viel Sprengstoff verwendet, und der Knall, der ausführlich in den Nachrichten gewesen ist, sorgte für viel Aufregung.

Nach diesem interessanten Ausflug kehrten wir zum Hotel zurück. Das Abendessen war ausgezeichnet und die Portio-

nen waren sehr großzügig und burgundisch, belgisch genußreich. Von „Zeeuwer Sparsamkeit“ war keine Rede! Am nächsten Morgen, bei erneut schönem Wetter, ging die Fahrt schnell über die Grenze nach Belgien. Der Unterschied zu den Niederlanden fällt sofort auf. Viel Randbebauung entlang der Straße und die unterschiedlichsten Baustile nebeneinander. Es scheint, als ob sie alle versuchen, etwas anderes zu bauen, das nicht zu den Nachbarn passt. Es sieht manchmal unordentlich aus, aber es hat durchaus Charme!

Die Straßen waren sehr ruhig und es gab nicht viele (Renn-)Radfahrer. Ein kurzes Stück Kopfsteinpflaster rüttelte im Alvis alles wieder an seinen Platz. Nach einer Kaffeepause in einem typisch belgischen Café, wo wir draußen die Sonne genießen konnten, machten wir uns auf den Weg zur Mittagspause in Axel. Unsere Route fiel mit einem Marathon für einen guten Zweck zusammen, und wir fuhren eine Zeit lang zwischen den Läufern. Ich weiß nicht, ob die Läufer unsere Abgase zu schätzen wussten, aber sie haben sich nicht beschwert...

Während des Mittagessens erzählte uns Irene Cappon, dass Peter es gerade erst geschafft hatte, ihren schönen Alvis TC108 G Willowbrook für den Hare Drive fertig zu stellen. Nach einer umfangreichen Reparatur am Vorabend waren die Arbeiten erst um 8 Uhr morgens abgeschlossen worden. Die Mühe hatte sich aber gelohnt, es ist ein wirklich schönes Auto!

Tijdens de lunch vertelde Irene Cappon ons dat het Peter maar net gelukt was om hun mooie Alvis TC108 G Willowbrook gereed te krijgen voor de rit. Na een uitgebreide restauratie was de voorgaande avond nog naarstig gesleuteld en het werk was die ochtend pas om 8 uur afgerond. Het is wel de moeite waard geweest, want de auto is echt prachtig geworden!

Nach einem ausgezeichneten Mittagessen führen wir durch die schöne Umgebung zum Industriemuseum in Sas van Gent. Es ist ein schönes altes Zuckerlager in dem man viele Aspekte der Industrie in Zeeland sehen kann. Es gibt viel zu sehen über die Zuckerindustrie, die Glasindustrie, die Düngemittelindustrie, die Koksvergasung und eine Stahlfabrik, die nie benutzt wurde. Die Führung durch einen begeisterten Führer war sehr interessant. Nach dem Museumsbesuch waren wir bald wieder im Hotel. Nach ein paar weiteren angenehmen Momenten in der Sonne war es Zeit für ein leckeres Abendessen.

Am nächsten Tag schien wieder die Sonne, und wir machten uns auf den Weg zur Tour des Vormittags durch das Gebiet östlich von Terneuzen entlang der Schelde. Wir fuhren durch Orte wie Margrette, Hontenisse und Schuddebeurs. Die Strecke war sehr ruhig, es gab kaum Bremsschwellen und die Landschaft war sehr schön. Wir fuhren über viele Deiche und hatten einen schönen Blick auf die Schelde. Peter Cappon hatte diese Route gewählt, um uns seine Heimatregion näher zu bringen. Das Mittagessen war im Café „Het Verdronken Land“ reserviert. Dies ist ein geschäftiges und besonderes Café.

Na een uitstekende lunch reden we door de mooie omgeving naar het Industrieel museum in Sas van Gent. Het is in een mooie oude Suikerloods gevestigd en je ziet er veel aspecten van de industrie in Zeeland. Zo is er veel te zien over onder andere, de suikerindustrie, glasindustrie, kunstmest, cokesvergasing en een staalfabriek die nooit gebruikt is. De rondleiding door een enthousiaste gids was erg interessant.

Na het museum bezoek waren we al weer snel terug bij het hotel. Na nog even gezellig in de zon bij elkaar te hebben gezeten was het weer tijd voor een heerlijk diner.

De volgende dag was er weer een stralende zon en vertrokken we voor de route van die ochtend door het gebied oostenlijk van Terneuzen langs de Schelde. We reden door plaatsjes als Margrette, Hontenisse en Schuddebeurs. De route was heel rustig met weinig drempels en het landschap erg mooi. We reden veel over dijken en dijkes en er waren prachtige uitzichten over de Schelde. Peter Cappon had deze route gekozen om ons kennis te laten maken met zijn geboortestreek.

De lunch was gereserveerd in Café "Het Verdronken Land". Dit is een drukbezocht en bijzonder café. Het lijkt wel een uitdragerij en er is geen plekje over dat niet gebruikt is om oude foto's op te hangen en snuisterijen neer te zetten. De lunch kwam... een grote pan (heerlijke) tomaten groentesoep met balletjes en een enorme stapel boterhammen met kaas en ham. De bediening was luid, duidelijk en vrolijk aanwezig! Hierna was het afscheid voor degenen die niet nog een nacht in het hotel bleven.

Ik wil Irene en Peter graag nog een keer bedanken voor een fijn, gezellig en perfect georganiseerd weekend waarin ze ons een hele mooie omgeving hebben laten zien.

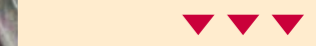
Rob Claasen

Danach hieß es Abschied nehmen für diejenigen, die keine weitere Nacht im Hotel blieben.

Ich möchte mich nochmals bei Irene und Peter für ein schönes, angenehmes und perfekt organisiertes Wochenende bedanken, an dem sie uns eine sehr schöne Gegend gezeigt haben.

Rob Claasen

Es sieht aus wie ein Trödelladen, und es gibt keinen Platz mehr, der nicht zum Aufhängen alter Fotos und zum Ausstellen von Krimskrams genutzt wurde. Das Mittagessen kam... ein großer Topf (köstlicher) Tomaten-/Gemüse-suppe mit Fleischbällchen und ein riesiger Stapel Käse- und Schinkensandwiches. Der Service war laut, klar und fröhlich!

In mijn hoofd voel ik mij een vlinder, maar in mijn lichaam meestal niet.

Toen wij maandagmiddag thuis kwamen van het weekend in Zeeuws Vlaanderen bleek Henny Vrienten te zijn overleden. Voor onze Duitse leden, hij is de afgelopen decennia een heel bepalend muzikant en tekstschrijver in de Nederlandse muziekwereld geweest. Ik hoorde hem de bovenstaande titel in een memoriam te berde brengen.

Ik moest eigenlijk direct aan het weekend terug denken. Vrolijke ouder wordende leden van onze club die met elkaar van een leuk weekend hebben genoten, maar de lichamelijke haarscheurtjes beginnen links en rechts wel zichtbaar te worden. Dus in het hoofd een vlinder maar in het lichaam vaak niet meer.

Marijke en ik vertrokken vrijdag al vroeg naar Zeeland. Eerst over de snelweg naar Rotterdam en daarna via de Haringvlietbrug en de Grevelingendam naar Zierikzee waar wij een stop maakten en uitgebreid het mooie plaatsje bezochten. De moeite waard omdat de oude huizen bijna zonder uitzondering prachtig zijn gerestaureerd en je de oude rijkdom van het stadje overal terug ziet. Erna weer de auto in om via de Zeelandbrug en de Scheldetunnel in Sluiskil aan te komen. Daar werden wij door de daar al aanwezigen begroet en zijn wij met Peter naar de in aanbouw zijnde nieuwe sluisen in Terneuzen wezen kijken. Een kostbare en ingewikkelde manier om in Gent te kunnen komen denk je dan. Zeker als er al een grote haven als Antwerpen aanwezig is, maar daar hebben vast slimmere mensen dan ik over nagedacht. Hotel Dallinga was onze uitvalsbasis in dat weekend. We hebben daar prima geslapen en het eten was goed. Dat hadden Peter en Irene prima verzorgd. De volgende morgen na het ontbijt werden de motoren gestart en werden wij door Peter op pad gestuurd met een route beschrijving die voortreffelijk was. Een mooie route door m.n. Belgisch Vlaanderen. De volgende dag zouden wij een rit in Zeeuws Oost Vlaanderen rijden met als bedoeling het verschil te laten zien tussen Nederland en België. En dat verschil is inderdaad nogal opzienbarend al is het niet helemaal een verrassing omdat wij wel eerder in België zijn geweest.

In meinem Kopf fühle ich mich wie ein Schmetterling, aber in meinem Körper ist das normalerweise nicht der Fall.

Als wir am Montagnachmittag von unserem Wochenende in Zeeuws Vlaanderen nach Hause kamen, stellte sich heraus, dass Henny Vrienten gestorben war. Zur info für unsere deutschen Mitglieder, er war in den letzten Jahrzehnten ein ganz entscheidender Musiker und Lyriker in der niederländischen Musikwelt. Ich habe gehört, wie er den oben genannten Text in einem Memoriam erwähnte. Ich musste eigentlich sofort an das Wochenende zurückdenken. Glückliche, alternde Mitglieder unseres Clubs, die ein schönes Wochenende miteinander verbracht haben, aber die körperlichen Risse beginnen sich links und rechts zu zeigen. Also im Kopf ein Schmetterling, aber im Körper oft nicht mehr.

Marijke und ich sind am Freitag früh nach Zeeland gefahren. Zuerst auf der Autobahn nach Rotterdam und dann über die Haringvlietbrücke und den Grevelingdamm nach Zierikzee, wo wir einen Zwischenstopp einlegten und die schöne Stadt ausgiebig besichtigten. Der Besuch hat sich gelohnt, denn die alten Häuser sind fast ausnahmslos schön restauriert, und der alte Reichtum der Stadt ist überall zu sehen. Danach stiegen wir wieder ins Auto, um über die Zeelandbrücke und den Schelde-Tunnel nach Sluiskil zu gelangen. Dort wurden wir von den bereits Anwesenden begrüßt, und gemeinsam mit Peter besichtigten wir die neuen Schleusen, die in Terneuzen gebaut werden. Eine teure und komplizierte Art, nach Gent zu kommen, könnte man meinen. Vor allem, wenn es bereits einen großen Hafen wie Antwerpen gibt, aber ich bin sicher, dass die Planer klüger sind als ich. Das Hotel Dallinga war unsere Basis für dieses Wochenende. Wir haben dort gut geschlafen und das Essen war gut. Peter und Irene hatten sich sehr gut um sie gekümmert. Am nächsten Morgen nach dem Frühstück wurden die Motoren gestartet und Peter schickte uns mit einer ausgezeichneten Routenbeschreibung auf den Weg. Eine wunderschöne Strecke, die vor allem durch

In Belgie zijn er nooit ruilverkavelingen geweest, tenminste niet in het door ons bezochte deel. Veelal kleine, kromme percelen en de wegen bestaan al jaren uit de bekende betonplaten waar onze oude wagens het niet fijn op hebben. Zelfs bereden wij ook nog een kort stukje met de bekende Vlaamse kinderhoofdjes. Opvallend is dat planologen in België al jaren afwezig zijn (vakantie of pensioen) en de mensen daar hebben iets met grote garagedeuren aan de voorkant van hun huis. Heel merkwaardig voor ons Hollanders. Het geheel doet wat rommelig aan (in mijn ogen dan). Verder zijn het heel gezellige mensen die Belgen. Uiteindelijk stuurden wij weer naar Axel alwaar wij bij Mia's restaurant met een heerlijke warme lunch verwend werden. Erna reden wij al uitbuikende richting Sas van Gent naar het Industrie museum. Hier kregen wij een uitgebreide rondleiding van een enthousiaste gids. Wat ik nooit wist is dat de industrialisatie in België veel eerder is begonnen dan in Nederland. Wij leefden meer van de landbouw en de handel. Leonoor onze enige jeugdige deelneemster was erg onder de indruk van de snoepjes inpak machine. Een erg leuk en interessant museum.

das belgische Flandern führt. Am nächsten Tag würden wir in Zeeuws-OostVlaanderen fahren, um den Unterschied zwischen den Niederlanden und Belgien zu zeigen. Und dieser Unterschied ist in der Tat ziemlich auffällig, obwohl er nicht völlig überraschend ist, weil wir schon einmal in Belgien waren. In Belgien hat es nie eine Flurbereinigung gegeben, zumindest nicht in dem Teil, den wir besucht haben. Meist sind es kleine, verwinkelte Grundstücke und die Straßen bestehen seit Jahren aus den bekannten Betonplatten, und das mögen unsere alten Autos nicht so gerne. Wir sind sogar eine kurze Strecke mit dem bekannten flämischen Kopfsteinpflaster gefahren. Es fällt auf, dass die belgischen Planer seit Jahren abwesend sind (Urlaub oder Ruhestand) und dass die Bewohner große Garagentore mögen an der Vorderseite ihre Häuser. Sehr seltsam für uns Niederländer. Das Ganze sieht ein bisschen unordentlich aus (meiner Meinung nach). Abgesehen davon sind die Belgier ein sehr freundliches Volk. Schließlich steuerten wir wieder auf Axel zu, wo wir in Mias Restaurant mit einem köstlichen warmen Mittagessen verwöhnt wurden. Anschließend fuhren wir in Richtung Sas van Gent zum Industriemuseum. Hier bekamen wir eine ausführliche Führung von einem enthusiastischen Führer. Was ich nicht wusste, ist, dass die Industrialisierung in Belgien viel früher begann als in den Niederlanden. Wir lebten mehr von Landwirtschaft und Handel. Leonoor, unser jüngster Teilnehmerin, war sehr beeindruckt von der Bonbonverpackungsmaschine. Ein sehr schönes und interessantes Museum. Danach führte uns die Fahrt zurück zum Hotel und zum Abendessen.

Am nächsten Morgen war die Fahrt durch Zeeuws-Oost-Vlaanderen bei wiederum herrlichem Wetter ein wahres Vergnügen. Wenn man über alte Deiche fährt und eine tolle Aussicht hat, weil man etwas höher als das Mähfeld fährt, bekommt man ein gutes Bild davon, wie wir unsere

Na afloop voerde de rit weer naar het hotel en het diner. De volgende morgen, weer met geweldig mooi weer, was de rit in Oost Vlaanderen een waar genoegen. Rijdend over oude dijkes met een geweldig uitzicht, omdat je iets hoger rijdt dan het maaiveld, krijg je een goed beeld hoe wij ons cultuur landschap inrichten. In Nederland lijken wij meer invloed uit te oefenen op de inrichting van het landschap. Alles is rechter, economischer, maar vooral is er een scheiding tussen wonen en landbouw waardoor het geheel wat rustiger en overzichtelijker oogt. Over het algemeen zie je meer horizon in Nederland. Afhankelijk van je smaak of voorkeur zul je het een mooier vinden dan het ander. In ieder geval grappig dat het beiden kan en dat het hier zo zichtbaar wordt. Na een wederom perfect uitgezette rit door Peter en Irene kwamen wij uiteindelijk bij cafe Het verdronken land (van Saeftinge). Dit burlusk ingerichte cafe werd gedreven door een dame met een stem als een oordeel. Ik ben blij dat Marijke en stuk zachter praat. De huisgemaakte soep van de waardin en de boterhammen met ast en kaas waren prima verteerbaar.

Na de lunch nam een deel van de leden afscheid om weer huiswaards te gaan. Een ander deel, waartoe wij behoorden, brachten nog een bezoek aan het informatiecentrum aldaar over het verdronken land van Saeftinge en erna bezochten wij nog het plaatsje Hulst waar een flink deel van de bevolking van België zijn zondagmiddag pleegt door te brengen. In de avond genoten wij met een gehalveerd aantal leden nog van een voortreffelijk asperge diner. De volgende ochtend ging de reis met minder mooi weer terug over de eilanden, waar wij nog een bezoek brachten aan het oude vestingstadje Helvoetsluis. Een noodzakelijke sanitaire stop bracht ons, omdat alles op maandagmorgen dicht was, in het nationale brandweer museum. Een erg leuke en informatieve plek. Rond vier uur reden wij Zwanenburg weer binnen. De TA 14 had het weer prima gedaan zonder te protesteren. Het verbaast inmiddels niet meer, maar toch een prima prestatie voor een inmiddels 74 jarige. Was weer een erg leuk en goed georganiseerd weekend na al die corona jaren. Peter en Irene bedankt.

Kulturlandschaft gestalten. In den Niederlanden scheinen wir mehr Einfluss darauf zu haben, wie die Landschaft gestaltet wird. Alles ist geradliniger, sparsamer, aber vor allem gibt es eine Trennung zwischen Wohnen und Landwirtschaft, was das Ganze etwas ruhiger und überschaubarer erscheinen lässt. Im Allgemeinen sieht man in den Niederlanden mehr Horizont. Je nach Geschmack und Vorliebe werden Sie das eine schöner finden als das andere. Auf jeden Fall ist es lustig, dass es beides sein kann und dass es hier so sichtbar wird. Nach einer weiteren perfekt geplanten Fahrt von Peter und Irene kamen wir schließlich im Café 'Het verdronken land' (von Saeftinge) an. Dieses Burlesque-Café wurde von einer Dame mit einer Stimme wie eine Nebelhorn geführt. Ich bin froh, dass Marijke viel leiser spricht. Die hausgemachte Suppe des Gastwirts und die Sandwiches mit Ast und Käse waren leicht verdaulich.

Nach dem Mittagessen verabschiedeten sich einige der Mitglieder und gingen nach Hause. Ein anderer Teil, zu dem auch wir gehörten, besuchte das dortige Informationszentrum über das Ertrunkene Land von Saeftinge, und anschließend besuchten wir die Stadt Hulst, wo ein großer Teil der belgischen Bevölkerung seine Sonntag-nachmittage zu verbringen pflegt. Am Abend genossen wir ein ausgezeichnetes Spargelessen mit einer um die Hälfte reduzierten Mitgliederzahl. Am Montagmorgen fuhren wir bei weniger schönem Wetter zurück über die Zeeuwse Inseln, wo wir die alte Festungsstadt Helvoetsluis besuchten. Ein notwendiger Sanitärstopp führte uns zum Nationalen Feuerwehrmuseum, da am Montagmorgen alles geschlossen war. Ein sehr schöner und informativer Ort. Gegen vier Uhr fuhren wir zurück nach Zwanenburg. Der TA 14 hatte sich wieder gut geschlagen, ohne zu protestieren. Das ist keine Überraschung mehr, aber immer noch eine großartige Leistung für einen 74 Jahr altes Auto. Es war ein sehr schönes und gut organisiertes Wochenende nach all den Jahren der Corona. Herzlichen dank an Peter und Irene.

Een stukje geschiedenis onthult

Ein Stück Geschichte enthüllt

Via Mr Charles Mackonochie en Mr. Malcolm Kindell ('the model secretary for the TA 21') kwam ik een aantal maanden geleden in contact met Derek Williams, die een van de eerste eigenaren bleek te zijn geweest van mijn Alvis TA 21.

Een van de eerste, want de laatste, Steve Tillyer, wiens naam stond vermeld bij een foto van de TA 21 PUA 949 op de voorpagina van 'Bulletin' no 516¹ bleek te zijn overleden.

Contact met Derek Williams leverde de volgende stuk historie op én de nodige (met name technische) informatie op van mijn Alvis:

Über Herrn Charles Mackonochie und Herrn Malcolm Kindell („the model secretary for the TA 21“) kam ich vor einigen Monaten in Kontakt mit Derek Williams, der sich als einer der ersten Besitzer meines Alvis TA 21 herausstellte.

Einer der ersten, denn der letzte, Steve Tillyer, dessen Name auf einem Foto des TA 21 PUA 949 auf der Titelseite des 'Bulletin' Nr. 516¹ genannt wurde, schien verstorben zu sein.

Der Kontakt mit Derek Williams brachte mir das folgende Stück Geschichte und die notwendigen (vor allem technischen) Informationen über meinen Alvis:

"I purchased the car in 1989 and owned it for about 15 years. It was running when I bought it but did need some work to make it reliable. On the drive home after buying it, the clutch mechanism became disconnected. Thankfully I had taken some ramps and my toolbox with me. 10 minutes underneath and we were running again.

The first thing I noticed was that the steering was very heavy. And unless the rear-view mirror was positioned at the bottom of the windscreen, I could not see out the rear window. I realised that the rear springs were sagging. New springs were supplied by Red Triangle and fitted by a fantastic engineer (who has sadly now retired).

An overhaul of the front suspension plus new tyres corrected the heavy steering and dramatically improved the handling. The gear box felt awful and so this overhauled (sic) by Red Triangle. They did an excellent job although they are quite expensive.

I fitted a stainless-steel exhaust. This felt too loud to start with and so two extra silencer boxes were added which made the car much more comfortable to drive.

A broken valve led to the engine being completely overhauled by the same engineer who had done the suspension. There was a long wait to get the new main bearings which came from Egypt. The finished result was superb, and the engine was so smooth and quiet.

I absolutely loved this car. As well as enjoying time out with my family, it was also used for friends' weddings to take the bride to the church. It always attracted a lot of interest and was a pleasure to drive. I really hope that I might get to see it again one day. Please can you let me know if ever you are coming to the UK with the Alvis."

¹ Zie Triangel no 124 pagina 27

De zin "There was a long wait to get the new main bearings which came from Egypt" intrigeerde mij: Waarom moeten kogellagers voor een Engelse auto uit Egypte komen?
De vraag is inmiddels gesteld, het antwoord nog niet gegeven.

Mijn conclusie na het lezen van dit stukje geschiedenis: ik bezit geen Alvis uit de jaren 50, maar een uit de jaren '90. Althans als het gaat om belangrijke onderdelen.

Het einde van Derek's reactie deel ik ook graag met jullie:

"You will see that I now have a slightly different type of car which is a lot of fun and I use as (sic) much as I possibly can. I believe that life is too short for these fabulous cars to just be kept in a garage."

Der Satz „There was a long wait to get the new main bearings which came from Egypt“ hat mich neugierig gemacht: Warum müssen Kugellager für ein englisches Auto aus Ägypten kommen?
Die Frage ist gestellt, die Antwort noch nicht gegeben.

Mein Fazit nach der Lektüre dieses Stücks Geschichte: Ich besitze keinen Alvis aus den 50er Jahren, sondern einen aus den 90er Jahren. Zumindest wenn es um wichtige Teile geht.

Das Ende von Dereks Reaktion möchte ich auch mit Ihnen teilen:

"You will see that I now have a slightly different type of car which is a lot of fun and I use as (sic) much as I possibly can. I believe that life is too short for these fabulous cars to just be kept in a garage."

Fire Flight 2022

Stemwede Duitsland

verslag door Frederike van Tongeren

Op donderdag 26 mei, Hemelvaartsdag, vertrekken we rond 12.00 uur van huis om de ongeveer 200 km richting Stemwede te rijden voor de Fire Flight georganiseerd door Jürgen en Natela in het mooie Teutenburgerwald.

Het is gelukkig niet erg druk op de weg, wel op alle parkeerplaatsen langs de snelweg, omdat het een zondag is mag het vrachtverkeer niet rijden en staan alle parkeerplaatsen helemaal vol met vrachtwagens tot en met de af- en uitritten toe!! Na een lunchstop onder weg komen we rond 16.00 uur aan in het "Berggasthof Wilhemhöhe in Stemwede. De kamer die we hebben is prachtig! Met een schitterend uitzicht op de tuin, weilanden en bossen achter het hotel. De kamer is heerlijk licht en met een soort cirkelvormige verhoging met een bank en bureau die doorloopt in een balkon met openslaande deuren.

Ook is er een zeer ruime badkamer. Op de kamer staat al een tas klaar met het zeer mooie routeboek, waterflesjes, fruit en snoepjes!

Beneden ontmoeten we al meerdere deelnemers uit Nederland en Duitsland. Na een borrel buiten op het terras gaan we nog even naar onze kamer om ons iets op te knappen van de reis.

Voor het diner worden we door Jürgen en Natela ontvangen in een ruim achthoekig koepelvormig paviljoen achter het hotel waar we sekt krijgen en daarna een grillbuffet met heerlijk brood, salades en diverse gegrilde vleessoorten en kaas. We praten bij met onze tafelgenoten en genieten van de gezelligheid en het lekkere eten. Na een dessert met ijs gaan we naar de kamer.

Am Donnerstag, den 26. Mai, Christi Himmelfahrt, sind wir gegen 12 Uhr mittags zu Hause los gefahren, um die rund 200 km nach Stemwede zum Fire Flight, der von Jürgen und Natela im schönen Teutenburgerwald organisiert wurde, zurückzulegen.

Unterwegs war zum Glück nicht viel los, dafür aber auf allen Parkplätzen entlang der Autobahn, denn es war ein Feiertag, Güterverkehr ist dann nicht erlaubt und alle Parkplätze sind bis zu den Ausfahrten voll mit LKWs!!! Nach einer Mittagspause erreichen wir gegen 16:00 Uhr den „Berggasthof Wilhemhöhe“ in Stemwede. Das Zimmer, das wir haben, ist wunderschön! Mit herrlichem Blick auf den Garten, die Wiesen und Wälder hinter dem Hotel. Das Zimmer ist wunderbar hell und hat eine Art runde Erhebung, mit einem Sofa und einem Schreibtisch, die in

einen Balkon mit Flügeltüren übergeht. Außerdem gibt es ein sehr geräumiges Badezimmer. Auf dem Zimmer liegt bereits eine Tasche bereit mit dem sehr schönen Routenbuch, Flaschen Mineralwasser, Obst und Süßigkeiten! Auf der Terrasse treffen wir bereits auf mehrere Teilnehmer aus den Niederlanden und Deutschland. Nach einem Drink gehen wir auf unser Zimmer, um uns ein wenig frisch zu machen.

Zum Abendessen werden wir von Jürgen und Natela in einem geräumigen achteckigen Kuppelpavillon hinter dem Hotel empfangen, hier gibt es einen Sektempfang und anschließend ein Grillbuffet mit leckerem Brot, Salaten und verschiedenen gegrillten Wurst- und Käsesorten serviert wird. Wir treffen uns mit unseren Tischnachbarn und genießen die Geselligkeit und das köstliche Essen. Nach dem Dessert mit Eis gehen wir auf unser Zimmer.

Vrijdagochtend is er een prima ontbijtbuffet met heerlijk vers brood, roerei, zalm, diverse soorten muesli en wat je verder 's morgens eet. Alles vergezeld van verse thee of koffie. Na het ontbijt blijkt dat ook alle deelnemers die vrijdagochtend aan zouden komen gearriveerd zijn, Menno en Orly pakken hun bagage nog snel over in onze Landrover en zo zijn we op tijd voor de briefing en klaar om te vertrekken.

Rond 11.00 uur vertrekken we voor het eerste gedeelte van de rit. Het zit de organisatie van dit weekend niet mee, op het laatste moment afgezegde faciliteiten die we zouden bezoeken maken dat er adhoc routes en lunch adressen gewijzigd moeten worden! Wij merken daar niet zoveel van, we rijden mee met Menno en Orly in hun Alvis TC 21/100 DHC. We rijden volgens een rouleersysteem en ondanks dat niet iedereen het meteen begrijpt gaat het toch heel goed en komt iedereen op de juiste plekken aan, uiteindelijk.... De route leidt ons over prachtige wegen langs weilanden en door bossen richting de Dümmersee. Na ongeveer een uur rijden komen we aan de Dümmersee en kunnen allemaal ruim parkeren op de parkeerplaats midden tussen de diverse visrestaurants, snackbars en ijssalons, dus voor iedereen is er iets lekkers te eten of te drinken te vinden. Na een korte wandeling kom je direct aan de Dümmersee, waar veel boten varen en er een hoge uitkijktoren is. Nadat iedereen alles bekeken heeft en weer voldoende gegeten en gedronken heeft, want dat is toch altijd wel heel goed verzorgd tijdens alle Alvis-bijeenkomsten, vervolgen wij na ongeveer een uur de rit weer met

Freitagmorgen gibt es ein schönes Frühstücksbuffet mit leckerem frischem Brot, Rührei, Lachs, verschiedenen Müsliarten und was man sonst noch so isst. Dazu gibt es Tee oder Kaffee. Nach dem Frühstück stossen auch die Teilnehmer dazu die sich für Freitag angemeldet haben. Menno und Orly laden ihr Gepäck schnell in unseren Landrover um und so sind wir pünktlich zum Briefing und abfahrbereit.

Gegen 11 Uhr brachen wir zum ersten Teil der Fahrt auf. Mit der Organisation dieses Wochenendes steht es nicht zum Besten, denn kurzfristige Absagen von Einrichtungen, die wir eigentlich besuchen wollten, bedeuten, dass ad hoc Routen und Adressen für das Mittagessen geändert werden! Davon merken wir nicht viel, wenn wir mit Menno und Orly in ihrem Alvis TA21 TC 21/100 DHC mitfahren. Wir fahren nach einem Roulierenden System, und auch wenn es nicht jeder auf Anhieb versteht, klappt es sehr gut, und jeder kommt (letztendlich) an den richtigen Stellen an.....

Die Route führt uns auf schönen Straßen entlang von Wiesen und durch Wälder in Richtung Dümmersee. Nach einer Fahrt von etwa einer Stunde kommen wir am Dümmersee an und können auf dem Parkplatz inmitten der verschiedenen Fischrestaurants, Imbissbuden und Eisdieleen parken. Für jeden ist etwas Leckeres zu essen oder zu trinken dabei. Nach einem kurzen Spaziergang gelangt man direkt an den Dümmersee, auf dem Wasser gibt es viele Boote und am Land ein hoher Aussichtsturm. Nach-

het rouleersysteem en rijden door de prachtige omgeving langs boerderijen, weilanden en bosgebieden door kleine plaatsjes met vakwerkhuisen en kerken richting de uitsichtsturm Mordkuhlenberg. De omgeving is prachtig, het weer is geweldig dus we genieten volop van de rit!! Na een omzwenning komen we weer aan de Dümmersee, maar nu aan de andere kant van het meer, bij een plek waar enorm veel gesurfd wordt! De parkeerplaats staat vol auto's en campers met surfplanken op het dak of in aanhangers. Overal lopen surfers met planken en zeilen. Er staat een straffe wind dus het is uitstekend surfweer! Wij kunnen gelukkig wel alle auto's kwijt, met wat dubbelparkeren, op de plek voor "Villa am Dümmersee" in Hüde waar we "Kaffee und Kuchen" bekommen! We zitten gezellig binnen aan lange tafels en Hans speelt nog op de piano die er staat, kortom een fantastische rit door een prachtig gebied en steeds overall meer dan voldoende te eten en te drinken! Rond kwart over drie als iedereen z'n auto weer op de route heeft vertrekken we voor het laatste gedeelte van de vrijdagrit, weer terug naar het hotel. Om ongeveer vier uur zijn we terug in het hotel. Daar zijn inmiddels nog meer deelnemers aan de Fire Flight aangekomen. We gaan naar onze kamer om even bij te komen en ons op te knappen voor de "Sektempfang" voorafgaande aan het diner.

dem jeder alles gesehen hat und wieder genug zu essen und zu trinken bekommen hat, denn dafür ist bei allen Alvis-Treffen immer bestens gesorgt, nehmen wir die Fahrt im wieder auf und fahren durch eine schöne Umgebung vorbei an Bauernhöfen, Wiesen und Wäldern durch kleine Dörfer mit Fachwerkhäusern und Kirchen zum Aussichtsturm Mordkuhlenberg. Die Landschaft ist wunderschön, das Wetter ist toll und wir genießen die Fahrt in vollen Zügen!!!

Nach einem Umweg kommen wir wieder am Dümmersee an, aber diesmal auf der anderen Seite des Sees, an einem Ort, an dem Surfen groß geschrieben wird! Der Parkplatz ist voll von Autos und Wohnmobilen mit Surfbrettern auf dem Dach oder in Anhängern. Überall laufen Surfer mit Brettern und Segeln herum. Es weht ein starker Wind, also ist es hervorragendes Surfweer! Zum Glück können wir alle Autos durch „Doppelparken“ auf dem Platz vor der „Villa am Dümmersee“ in Hüde abstellen. Hier gibt es „Kaffee und Kuchen“! Wir sitzen drinnen an langen Tischen und Hans spielt Klavier, Eine fantastische Fahrt durch eine wunderschöne Gegend und immer genug zu essen und zu trinken!

Gegen viertel nach drei, als alle ihre Autos wieder reisefertig haben, starten wir zum letzten Teil der Freitagsfahrt, zurück zum Hotel. Gegen vier Uhr sind wir zurück im Hotel. Dort sind inzwischen weitere Fire Flight-Teilnehmer eingetroffen. Wir gehen auf unser Zimmer, um uns zu erholen und uns für den Sektempfang vor dem Abendessen zurechtzumachen. Das Abendessen findet im Speisesaal auf der Rückseite des Hotels statt. Auch heute gibt es wieder ein Buffet mit verschiedenen Fleischsorten, Gemüse, Reis

Het diner is in de eetzaal achterin het hotel, ook vandaag is het weer een buffet met verschillende soorten vlees, groenten en rijst en aardappelen. Het is erg gezellig en het eten is prima!

Graag willen wij onze complimenten geven aan de organisatie van dit weekend! Jurgen, Natela en natuurlijk ook Aki, ondanks alle moeilijkheden en afzeggingen vlak vóór dit weekend van de palingrokerij, het museum en het lunchadres, waardoor er ineens andere routes en lunchadressen gevonden moesten worden is het een zeer geslaagd weekend geworden! Het hotel is echt een aanrader, met prachtige kamers, een rustige omgeving, prettig personeel en uitstekend eten! Dank aan het organiserende team!

Loes Soffers zal schrijven over de zaterdag en zondag van dit weekend, ook die dagen waren fantastisch!

und Kartoffeln. Es ist sehr gemütlich und das Essen ist ausgezeichnet!

Gerne geben wir unsere Komplimente an die Organisatoren dieses Wochenendes, Jürgen, Natela und natürlich auch Aki. Trotz aller Schwierigkeiten und Absagen kurz vor diesem Wochenende von der Aalräucherei, dem Museum und dem Restaurant für das Mittagessen, was bedeutete, dass plötzlich andere Routen und Adressen gefunden werden mussten, wurde es ein sehr erfolgreiches Wochenende! Das Hotel ist wirklich sehr zu empfehlen, mit schönen Zimmern, ruhiger Umgebung, nettem Personal und ausgezeichnetem Essen! Danke an das Organisationsteam!

Loes Soffers wird über den Samstag und Sonntag dieses Wochenendes schreiben, auch diese Tage waren fantastisch!

verslag door Loes Soffers

**Hallo allemaal,
Over de zaterdag en zondag van de Fire Flight dagen mag ik het verslag schrijven.
Allereerst, we hebben alle dagen heel veel geluk gehad met het weer! Het was overwegend zonnig, op zaterdag een enkel buitje, maar dat mocht de pret niet drukken. Het was wel kil, maar daar kun je je tegen kleden.**

Tot zover het weerpraatje. Nu het gebeuren op zaterdag. Na het ontbijt gingen er nog wat mensen weg om te tanken, ze waren op tijd terug voor de briefing, hierna gingen we om 10 uur van start volgens het bolletje pijltje systeem. Een paar mensen die geen navigator hadden konden achter Anton aan sluiten, wat een prima oplossing was. Er was een prijsvraag bij inbegrepen, maar die verviel, de reden was dat de organisator vergeten was zijn secretaresse te controleren en waren de vragen en antwoorden onder de kopieerder blijven liggen, jammer, maar och, het zij zo! Er werd later een andere oplossing bedacht, hierover straks

**Hallo zusammen,
Ich darf den Bericht über den Samstag und Sonntag des Fire Flight schreiben.
Zunächst einmal hatten wir großes Glück mit dem Wetter! Es war meist sonnig, am Samstag gab es ein paar Schauer, aber das konnte den Spaß nicht trüben. Es war kühl, aber dafür kann man sich ja anziehen.**

So weit das Wettergespräch. Nun zu den Ereignissen am Samstag. Nach dem Frühstück brachen einige Teilnehmer auf, um zu tanken, sie waren rechtzeitig zum Briefing zurück. Um 10 Uhr starteten wir mit einem Roadbook mit Chinesen Zeichen. Ein paar Fahrer, die keinen Navigator hatten, konnten Anton folgen, das war eine gute Lösung. Es gab auch ein Preisausschreiben, das aber abgesagt wurde, weil der Organisator vergessen hatte, seine Sekretärin zu kontrollieren, und die Fragen und Antworten noch unter dem Kopierer lagen. Später wurde eine andere Lösung gefunden, dazu später mehr! Fair ist fair! Es war eine

meer! Eerlijk is eerlijk! Het was een prachtige route van ruim 100 km. We gingen door dorpjes met prachtige oude dorpskernen, rijden dan rondje om de kerk en vervolgens weer verder. We kwamen hele mooie vakwerkhuisen tegen, prachtige huizen in de dorpen en hele mooie boerderijen. Vele goed onderhouden of gerestaureerd, soms erg vervallen. Ik heb een gerestaureerd huis gezien waar de lemen muren waren vervangen door metselwerk, wat ik persoonlijk niet mooi vond, maar ja, gelukkig hebben we niet allemaal dezelfde smaak, het zou dan wel erg saai worden. Na bijna 14 km kwam de aanwijzing: weg volgen naar Rila en daar op de parkeerplaats parkeren, het was een industriegebied dus rarara, wat hebben we daar te zoeken? Het regende ook nog een beetje, dus? Er waren er een paar die doorreden, maar die zouden snel terugkomen aangezien de volgende aanwijzing, 'terug naar de hoofdweg' was, grinnik! En ja hoor, daar kwamen ze weer aan! We waren nog in Stemwede bij kampeerplaats Hollenmühle Rila.

Toen we allemaal weer bij elkaar waren gingen we op pad. We waren een kwartier te vroeg, het was ondertussen weer droog geworden en scheen de zon weer. Voor een groot modern gebouw met veel glas was een mooie tuin aangelegd we hebben daar rondgekeken, tot ons duidelijk werd dat we een andere tuin gingen bekijken. Om 11 uur kwam er een meneer die ons meenam naar een poort, ons binnen liet en de poort weer afsloot. We kwamen in een enorme tuin met verschillende landen als thema. Er was bijvoorbeeld een afrikaanse tuin met ijzeren dieren erin, o.a. giraf, kraanvogels enzovoort. Ook leuke afrikaanse hutten met bladerdak, bomen en planten die daar voorkomen, heel mooi aangelegd. Verder was er een grote vijver waar enorme koi-karpers en eenden in zwommen. Er was ook nog een afrikaans kerkje wat op de cm was gekopieerd van een kerkje daar. In een ander gedeelte van de tuin was een italiaanse tuin gemaakt met prachtige mozaïeken en een griekse tuin met amphoren en griekse beelden. Aan de kinderen was ook gedacht met leuke speeltoestellen, hier konden ze zich goed uitleven wat ook wel nodig was omdat je in de tuinen op de paden moest blijven en nergens op mocht klauteren, wat ook logisch

wunderschöne Strecke von über 100 km. Wir fuhren durch Dörfer mit schönen alten Dorfkernen entlang an Kirchen und sehr schönen Fachwerkhäusern. Auf dem Land gab es schöne Bauernhöfe. Viele sind gut erhalten oder restauriert, einige sehr baufällig. Ich habe ein restauriertes Haus gesehen, bei dem die Lehmwände durch Mauerwerk ersetzt worden waren, was mir persönlich nicht gefiel, aber wir haben ja auch nicht alle den gleichen Geschmack, das wäre ja auch langweilig.

Nach fast 14 km kam die Anweisung „der Straße nach RILA folgen und dort auf dem Parkplatz parken“, es war ein Industriegebiet also ra ra ra, was machen wir da? Es regnete auch ein bisschen und ein paar fuhren weiter, aber kamen bald wieder zurück, denn der nächste Hinweis führte zurück zur Hauptstraße! Wir haben auf der Strasse gewartet die zu RILA führte, vor dem Campingplatz Hollenmühle. Als wir wieder alle beisammen waren,

machten wir uns auf den Weg zu RILA. Wir waren eine Viertelstunde zu früh, aber es war trocken geworden und die Sonne schien wieder. Vor einem großen, modernen Gebäude mit viel Glas befand sich ein schöner Garten. Wir sahen uns um, und da wurde uns klar dass hier viel mehr zu sehen war. Um 11 Uhr kam ein Mann, der uns zu einem Tor führte, uns einließ und das Tor wieder schloss. Wir kamen in einen riesigen Garten, in dem verschiedene Länder thematisiert wurden, zum Beispiel ein afrikanischer Garten mit eisernen Tieren wie Giraffen, Kranichen usw. Es gab auch schöne afrikanische Hütten mit Laubdach, Bäumen und Pflanzen, die dort wachsen, sehr schön angelegt. Es gab auch einen großen Teich, in dem riesige Koi-Karpfen und Enten schwammen. Weiter eine Chile-nische? Afrikanische Kirche, die bis im Detail von einer dortigen Kirche kopiert wurde. In einem anderen Teil des Gartens gab es einen italienischen Garten mit schönen Mosaiken und einen griechischen Garten mit Amphoren und griechischen Statuen. Auch an die Kinder wurde mit schönen Spielgeräten gedacht, hier konnten sie sich austoben, denn in den Gärten musste man auf den Wegen bleiben und durfte nicht rumklettern. Letztendlich wurde

was. Als je eruit wilde, werd je naar het gebouw geleid waarin een winkel was met artikelen die overall vandaan kwamen. Dus SHOPPEN !!!

Eenmaal terug in de auto gingen we weer naar de hoofdweg om onze route te vervolgen door het mooie landschap. We kwamen richting Venne nog langs een uitkijktoren waar we alleen maar naar gekeken hebben! We hebben per slot van rekening vakantie, grinnik! Aan het einde van deze werkelijk schitterende rit gingen we rechtsaf een priveweg in richting Gut Schwegerhoff. Bij aankomst mochten we op het grasveld voor de villa parkeren. Deze stijlvolle villa is van Aki v. Bothmer. We werden hartelijk door hem ontvangen, zijn vrouw kon er jammer genoeg niet bij zijn. Ze was met de honden weg, die ze zelf traint en africht en daar ook les in geeft. Maar ze heeft haar steentje meer dan genoeg bijgedragen!!! Ze had voor bij de koffie of thee taarten gebakken, en niet zo zuinig ook! Overheerlijke aardbeientaarten en nog andere soorten. Voor diegene die er niet bij waren, jullie hebben wat gemist! Het water loopt me in de mond alleen al als ik er aan denk! HEEL ERG BEDANKT!!!

Na deze verrassing ging het weer richting hotel, waar we tegen 18 uur naar de bar gingen, maar die was niet erg groot dus mochten we in de eetzaal borrelen tot we om 19 uur aan tafel gingen. We kregen een heerlijke soep vooraf, daarna asperges met ham en ei en krieltjes en een heerlijk toetje. En toen kwam de prijsuitreiking, we waren erg benieuwd wat er bedacht was! Nou, op de eerste plaats wij! Omdat we het verste weg woonden. De tweede plaats was voor Riet en André omdat zij de oudste auto hadden, een Alvis Speed 20 uit 1936. De derde plaats was voor Johan en Leonoor omdat zij beiden de jongste leden waren.

En toen kwam de zondag, er was een zeiltocht georganiseerd op de zondagmorgen, maar die ging vanwege de te harde wind niet door. Het was aan de ene kant jammer, aan de andere kant, zeeziek is ook niet alles! Dus konden we na het ontbijt naar huis rijden, ook wel fijn! Het was een heel gezellig weekend, lekker weer bijgekletst enz. Wij verheugen ons alvast over het volgende treffen bij hotel Jachtlust in Twente. Nogmaals een heel erg bedankje voor de organisatie, het was de moeite waard!

man in das Gebäude geführt, in dem sich ein Laden befand, in dem Kräuter und Gewürze aus aller Herren Länder verkauft wurden. Also war SHOPPING angesagt!

Als wir wieder im Auto saßen, kehrten wir zur Hauptstraße zurück, um unsere Route durch die wunderschöne Landschaft fortzusetzen. In Richtung Venne kamen wir an einem Aussichtsturm vorbei, den wir nur ansahen!

Schließlich sind wir im Urlaub! Am Ende dieser wirklich herrlichen Fahrt bogen wir rechts in eine Privatstraße Richtung Gut Schwegerhoff ein. Diese stilvolle Villa ist im Besitz von Aki v. Bothmer. Wir wurden von ihm sehr herzlich empfangen, seine Frau konnte leider nicht dabei sein, Sie war mit den Hunden, die sie selbst ausbildet und unterrichtet, unterwegs. Aber sie hat ihren Teil beigetragen und Kuchen gebacken, der zum Kaffee oder Tee gereicht wurde. Herrliche Erdbeerkuchen und andere Sorten. Diejenigen, die nicht dabei waren, haben etwas verpasst! Mir läuft das Wasser im Mund zusammen, wenn ich nur daran denke! HERZLICHEN DANK!!!

Nach dieser Überraschung ging es zurück ins Hotel, wo wir um 18 Uhr in die Bar gingen, die aber nicht sehr groß war, wir durften aber im Speisesaal unsere Getränke genießen, bis wir um 19 Uhr zu Tisch gingen. Als Vorspeise gab es eine köstliche Suppe, dann Spargel mit Schinken und Ei und Kartoffeln und ein leckeres Dessert. Und dann kam die Preisverleihung, wir waren sehr gespannt, was man sich ausgedacht hatte! Weil wir die weiteste Anreise hatten, bekamen wir den ersten Preis. Der zweite Preis ging an Riet und André, weil sie das älteste Auto hatten, ein Alvis Speed 20 aus dem Jahr 1936. Der dritte Preis ging an Johan und Leonoor, weil sie die jüngsten Mitglieder waren. Und dann kam der Sonntag:

Für den Sonntagmorgen war eine Segeltour organisiert worden, die aber wegen des starken Windes abgesagt werden musste. Einerseits war es schade, aber andererseits ist seekrank werden auch nicht schön. So konnten wir nach dem Frühstück nach Hause fahren, was auch schön war! Es war ein sehr angenehmes Wochenende, und wir haben uns mit allen Teilnehmern gut unterhalten. Wir freuen uns schon auf das nächste Treffen im Hotel Jachtlust in Twente. Nochmals vielen Dank für die Organisation, die Teilnahme hat sich gelohnt!

The 2022 Flying Scotsman Rally

1 - 3 april

Carel de Bruin

Toen ik in de zomer van 2020 de Alvis Speed 25 „Brooklands Special“ kocht was tegelijkertijd het plan geboren om minstens één keer aan deze inmiddels al bijna legendarische rally deel te nemen. Corona gooide in 2021 roet in het eten, maar de kansen voor 2022 stonden er aanzienlijk beter voor en royaal op tijd waren wij verzekerd van een startbewijs.

Zoals in een vorige aflevering van Triangel vermeld had ik de auto tijdens een hoosbui in september 2021 tot mijn diepe droefenis een beetje tegen een boom geparkeerd en ondanks alle optimistische toezeggingen was het nog maar de vraag of de nieuwe radiator en mantel wel op tijd door Blaak zouden kunnen worden opgeleverd. Dit lukte, maar wel met de hakken over de sloot; op de vrijdag voor vertrek van de ferry op de woensdag daarna verscheen de auto just in time weer in Soest. Chapeau voor de mannen van Altena, die dit voor elkaar gekregen hebben!

Op de maandag voor vertrek de auto volgeladen met onze bagage (waaronder extra truien, waterdichte jassen etc.), gereedschap, wat spares, blikken olie en een reserve tankje benzine. We hebben toen ook de gloednieuwe badge van de AOCN op de voorsteven gemonteerd (foto 1). Die maandag leek de weersverwachting voor Schotland nog wel het een ander te wensen over te laten: 3 tot 4 dagen solid rain! We waren op het ergste voorbereid.

Woensdagochtend in de zonneshijn richting IJmuiden vertrokken (foto 2). Prettig binnendoor gereden via Loosdrecht, Aalsmeer en Heemstede. Geen vuiltje aan de lucht. Natuurlijk te vroeg bij de boot, maar wel prima visjes gegeten bij de vistent op het havenhoofd (foto 3). Inschepen verliep probleemloos en we waren blij met de tip van een buurman om Commodore-class te boeken: royale cabine met goede bedden, vrij uitzicht naar voren

1

Als ich im Sommer 2020 den Alvis Speed 25 „Brooklands Special“ kaufte, war der Plan geboren, wenigstens einmal an dieser schon legendären Rally teilzunehmen. Corona hat uns 2021 einen Strich durch die Rechnung gemacht, aber die Chancen für 2022 waren viel besser, und wir haben rechtzeitig eine Startgenehmigung erhalten.

Wie bereits in einer früheren Ausgabe von Triangel erwähnt, hatte ich das Auto während eines Regengusses im September 2021 zu meinem großen Bedauern gegen einen Baum geparkt, und trotz aller optimistischen Versprechungen blieb abzuwarten, ob Blaak in der Lage sein würde, den neuen Kühler und die Hülle rechtzeitig zu liefern. Am Freitag, vor der Abfahrt der Fähre am darauffolgenden Mittwoch, tauchte das Auto gerade noch rechtzeitig wieder in Soest auf. Chapeau für die Männer von Jan Altena, die das möglich gemacht haben!

Am Montag vor der Abfahrt beluden wir das Auto mit unserem Gepäck (einschließlich zusätzlicher Pullover, wasserdichter Jacken usw.), Werkzeug, einigen Ersatzteilen, Ölkanistern und einem Reservekanister Benzin. Wir haben auch das brandneue Abzeichen des AOCN am Bug angebracht (Foto 1). An jenem Montag ließ die Wettervorhersage für Schottland etwas zu wünschen übrig: 3 bis 4 Tage Dauerregen! Wir waren auf das Schlimmste vorbereitet.

Am Mittwochmorgen fuhren wir bei strahlendem Sonnenschein nach IJmuiden (Foto 2). Wir nahmen eine angenehme Route über Loosdrecht, Aalsmeer und Heemstede. Überhaupt kein Problem. Natürlich waren wir zu früh an der Fähre, aber am Pier gab es einen Fischbude wo es ein hervorragendes Fischbrötchen gab. (Foto 3). Die Einschiffung verlief problemlos, und wir waren froh

2

3

4

en voorzien van nuttige gemakken als free drinks en hapen in de privé lounge. De overtocht brachten we door in welverdiende rust ter voorbereiding op de dingen die gingen komen. Donderdagochtend leek de weersverwachting, die we de hele week al nauwgezet hadden gevolgd ten positieve te keren en het uitzicht op Newcastle was een stuk zonniger dan verwacht (foto 4).

Even ontbijten en vervolgens naar beneden naar het auto-dek. Alvis in goede orde aangetroffen, spullen ingeladen en dan toch weer langer wachten dan ons lief was voordat ook wij van de boot af reden. Links rijden gaat bijna automatisch met een rechts stuur en ik heb daar de nodige jaren ervaring mee. Ondanks de zon was het best fris en de wegen waren nat; oppassen geblazen met remmen want de combinatie van kabelremmen met harde Blockleys is niet ideaal; auto had de neiging bij hard remmen flink door te glijden. Het ritje naar Slaley Hall verliep desalniettemin zonder incidenten. Indrukwekkende aankomst met al die mooie mobielen op de parkeerplaats.

's-Middags inchecken, aanmelden, scruteneering (met meer nadruk op een zeiltje om olie druppels op te vangen en het aanschaffen van een oilspill kit dan op de technische staat van de auto) en uitdelen van het 'Route Book'.

Meteen even studeren natuurlijk. Wat bij ons beperkt bleef tot een vluchtig doorbladeren, waar anderen meteen al geconcentreerd bezig waren met viltstiften en linialen. Later hoorden we dat er equipes bij waren die voor veel geld professionele navigatoren hadden ingehuurd. Toen begon ik langzaam aan het gevoel te krijgen dat we dit aspect misschien toch een beetje hadden onderschat.

Hoe dan ook we zijn sowieso niet de meest competitieve deelnemers. Het ging ons om de ervaring, de lol, de prachtige route en landschappen en het avontuur. We wilden natuurlijk zo goed mogelijk scoren, maar dat was geen doel op zich. En dat was maar goed ook, zo bleek een dag later.

über den Tipp eines Nachbarn, die Commodore-Klasse zu buchen: geräumige Kabine mit guten Betten, freiem Blick nach vorne und ausgestattet mit nützlichen Annehmlichkeiten wie kostenlosen Getränken und Snacks in der privaten Lounge.

Wir verbrachten die Überfahrt in wohlverdienter Ruhe, um uns auf das Kommende vorzubereiten. Am Donnerstagmorgen schien sich die Wettervorhersage, die wir die ganze Woche über aufmerksam verfolgt hatten, zum Besseren zu wenden, und der Blick auf Newcastle war viel sonniger als erwartet (Foto 4).

Ein schnelles Frühstück und dann runter auf das Auto-deck. Wir fanden den Alvis in gutem Zustand vor, beluden ihn und warteten länger als uns lieb war, bevor auch wir die Fähre verließen. Links fahren geht mit einem Rechtslenker fast automatisch, und ich habe die nötige jahrelange Erfahrung damit.

Trotz der Sonne war es ziemlich kühl und die Straßen waren nass; wir mussten mit den Bremsen vorsichtig sein, denn die Kombination aus Seilzugbremsen und harten Blockley Reifen ist nicht ideal; das Auto neigte dazu, beim starken Bremsen zu rutschen. Die Fahrt nach Slaley Hall verlief jedoch ohne Zwischenfälle. Die Ankunft mit all den schönen Autos auf dem Parkplatz war beeindruckend.

Am Nachmittag: Check-in, Registrierung, Abnahme (wobei mehr Wert auf eine Plane zum Auffangen von Öltropfen und den Kauf eines 'oilspill kit' gelegt wurde als auf den technischen Zustand des Fahrzeugs) und Ausgabe des 'Route Book'.

Natürlich sofort einmal hereinschauen. Wir beschränkten uns auf einen flüchtigen Blick in das Buch, während andere bereits mit Filzstiften und Linealen beschäftigt waren. Später hörten wir, dass es Crews gab, die für viel Geld professionelle Navigatoren angeheuert hatten. Langsam bekam ich das Gefühl, dass wir diesen Aspekt vielleicht ein wenig unterschätzt hatten. Auf jeden Fall sind wir nicht die wettbewerbsfähigsten Teilnehmer. Es ging vor allem um das Erlebnis, den Spaß, die schöne Strecke und Landschaft und das Abenteuer. Natürlich wollten wir so gut wie möglich punkten, aber das war nicht das Ziel an sich. Und das war auch gut so, wie wir am nächsten Tag feststellten.

Day 1

Goed geslapen, maar vroeg wakker. Uitzicht uit het raam: sneeuw en een loodgrijze lucht (foto 5)! Snel opgestaan om even bij de auto te gaan kijken. Flink pak sneeuw en een stijf bevroren tonneau. Olie en koelwater gecontroleerd en toen maar even kijken of het apparaat wilde starten. Bij de eerste poging een flinke klik en daarna niks meer. Wel draaide de startmotor. Maar één conclusie mogelijk: gebroken bendix veer!

Terwijl links en rechts de ene na de andere auto tot leven kwam zat ik in zak en as. Dus broerlief vanonder de douche weggerukt want gedeelde smart is halve smart en de zaak besproken. Eerst maar even wat ontbeten, maar de lol begon er al een beetje af te gaan. Ik had weliswaar een spare bendixveer bij me, maar zag er weinig heil in om in de vrieskou in de sneeuw onder de auto te gaan liggen. Na het ontbijt met de maintenance crew overlegd. Eerst geprobeerd met aanduwen; dat lukte, maar was natuurlijk geen basis om een hele dag rally te gaan rijden. En zo bleek al snel dat we onze starttijd konden vergeten. De starter geïnformeerd en die suggereerde te proberen de startmotor te repareren en dan maar te accepteren dat een veel te late start ons een zillion penalties op zou leveren. Er zat weinig anders op dan dat te accepteren en de maintenance boys zijn enthousiast begonnen de startmotor te demonteren en de bendix te vervangen (foto's 6 t/m 9).

6

7

8

9

5

Tag 1

Gut geschlafen, aber früh aufgewacht. Blick aus dem Fenster: Schnee und ein bleigrauer Himmel! (Foto 5). Ich bin schnell aufgestanden, um mir das Auto anzuschauen. Eine Menge Schnee und ein gefrorenes Tonneau. Ich überprüfte das Öl und das Kühlwasser und sah dann nach, ob er anspringen würde. Beim ersten Versuch ein großes Klicken und dann nichts mehr. Aber der Anlasser lief! Es gibt nur eine mögliche Schlussfolgerung: gebrochene Bendix Feder! Während links und rechts ein Auto nach dem Anderen zum Leben erwachte, war meine gute Laune verschwunden. Also holte ich meinen Bruder aus der Dusche, denn geteiltes Leid ist halbes Leid, und wir besprachen die Sache. Zuerst haben wir ein bisschen gefrühstückt, aber der Spaß hat schon nachgelassen.

Ich hatte eine Ersatz-Bendix mitgebracht, aber ich hatte keine Lust, mich in der Kälte unter das Auto zu legen. Nach dem Frühstück beriet ich mich mit der Wartungsmannschaft. Zuerst haben wir versucht, das Auto anzuschieben, das hat auch funktioniert, aber das war natürlich keine Grundlage für einen ganzen Rallyetag, und so konnten wir unsere Startzeit vergessen. Der Starter schlug vor, den Anlasser zu reparieren und in Kauf zu nehmen, dass ein verspäteter Start uns eine Millionen Strafpunkte einbringen würde. Es blieb nichts anderes übrig, als sich damit abzufinden, und die

Gouden mannen met gouden handen!! Diep respect voor hun enthousiasme, kunde en volharding. En zo zijn we met een uur vertraging alsnog gestart.

Het moge duidelijk zijn dat we vanaf het eerste uur behoorlijk achter de feiten aan liepen of beter gezegd reden (foto 10). Bolletje - pijl te best te doen en ook de special tests (rond de pylonen) lukte nog wel, maar sommige van de regularities leverden toch wel problemen op, niet met de voorgeschreven snelheid, want die hadden we allang overboord gegooit, maar de navigatie leidde toch wel tot enige extra vertraging hier en daar en zo kon het gebeuren dat wij bij tussenstops arriveerden nadat het officiële tijdstip van vertrek reeds was verstreken! Ultieme vernedering. Daarop besloten we de lunch maar over te slaan en te teren op een pak verse stroopwafels dat ons in IJmuiden door een fan door de tralies van het hek rond de parkeerplaats achter de douane was aangereikt. Het werd er toen een stuk gezelliger op want af en toe zagen we een medecompetitor en waren we niet langer de enige in het overweldigende landschap. Dat was de eerste dag van ons avontuur en het was een prachtig avontuur dat weliswaar niet helemaal volgens plan verliep, maar ruimschoots meer dan de moeite waard bleek.

Het Fairmont Hotel in St Andrews hielp ook onze gekwetste trots te repareren met een paar forse pints of Guinness en een heel plezierig diner buffet.

Het enige dat mij ervan weerhield tijdig te gaan slapen was een mailtje van de wedstrijdleiding dat ik nu toch echt een zeiltje onder de Alvis moest gaan leggen. Het risico van een druppel olie op de smetteloze oprit was kennelijk te groot. OK, ook dat gedaan.

Day 2

Helaas bleek het begin van dag 2 een herhaling van zetten. Na hevige regen 's nachts bleek de ontsteking van de Alvis niet veel zin te hebben. Startmotor tierde welig, maar starten ho maar. Dus wederom de vrienden van de maintenance crew opgezocht en om een sleepje gevraagd. Ook dat wilde niet erg vlotten en pas nadat we alle electrick van een flinke dosis WD40 hadden voorzien kwam er weer leven in de brouwrij. Echter toen bleek de mobile van de navigator verdwenen. Na enig zoeken kwam die in zijn badkamer weer tevoorschijn. Dus wederom een ernstig verlaatte start inclusief de bijbehorende penalties!

Wartungsleute begannen met Begeisterung, den Anlasser zu zerlegen und die Bendix auszutauschen (Fotos 6 bis 9). Goldene Männer mit goldenen Händen! Ich habe großen Respekt vor ihrem Enthusiasmus, ihrem Können und ihrer Beharrlichkeit. Und so ging es mit einer Stunde Verspätung doch noch los.

Es sollte klar sein, dass wir von der ersten Stunde an weit hinter der Zeit zurücklagen, oder besser gesagt, fuhren (Foto 10). Die Anweisung im Route Book mit Chinesenzeichen war durchaus machbar und auch die Sonderprüfungen (um die Pylonen herum) waren nicht allzu schlimm, aber einige der Regelmäßigkeitsprüfungen bereiteten Probleme, nicht mit der vorgeschriebenen Geschwindigkeit, denn die hatten wir längst über Bord geworfen, aber die Navigation führte hier und da zu einer zusätzlichen Verspätung und so konnte es passieren, dass wir an Zwischenstationen ankamen, nachdem die offizielle Abfahrtszeit bereits verstrichen war! Ultimative Demütigung. Also beschlossen wir, das Mittagessen ausfallen zu lassen und uns auf eine Packung frischer Stroopwaffeln zu verlassen, die uns ein Fan in IJmuiden durch das Gitter des Parkplatzes hinter dem Zoll gereicht hatte. Das war der erste Tag unseres Abenteuers, und es war ein wunderbares Abenteuer, das, obwohl es nicht ganz nach Plan verlief, mehr als lohnend war.

Das Fairmont Hotel in St. Andrews trug ebenfalls dazu bei, unseren verletzten Stolz mit ein paar kräftigen Pints Guinness und einem sehr angenehmen Abendbuffet wiederherzustellen.

Das Einzige, was mich daran hinderte, rechtzeitig schlafen zu gehen, war eine E-Mail der Rennleitung, in der ich aufgefordert wurde, eine Plane unter den Alvis zu legen. Das Risiko eines Öltropfens auf der tadellosen Einfahrt war offenbar zu groß. OK, auch das haben wir erledigt.

Tag 2

Leider erwies sich der Beginn von Tag 2 als eine Wiederholung des 1sten Tages. Nachdem es in der Nacht stark geregnet hatte, hatte die Zündung des Alvis am diesem Morgen keine Lust! Der Anlasser lief wie wild, aber er sprang nicht an. Also suchten wir wieder einmal die Freunde von der Wartungsmannschaft auf und baten um einen Abschleppdienst. Auch das klappte nicht besonders gut, und erst nachdem wir die gesamte Elektrik mit WD40 behandelt hatten, erwachte er wieder zum Leben. Doch dann schien das Handy des Navigators verschwunden zu sein. Nach einigem Suchen tauchte es in seinem Badezimmer wieder auf. Also wieder ein stark verzögerter Start mit den entsprechenden Strafen!

Einmal in Fahrt, ist das Elend schnell vergessen. Eine schöne Strecke, ein ruhig laufender Alvis in überwältigender Landschaft und so ab und zu ein Mitfahrer in Sicht, also nicht mehr allein auf der Welt. Sonderprüfungen und Regelmäßigkeiten, an die wir uns langsam gewöhnt haben, aber Selbstüberschätzung führt zum Fall beziehungsweise

Einmal unterwegs ist die ellende snel vergeten. Prachtige route, soepel draaiende Alvis in overweldigende landschappen en zo waar af en toe een medestrijder in zicht, dus niet meer alleen op de wereld. Special stages en regularities, we begonnen er zowaar een beetje aan te wennen, maar overmoed komt voor de val. In mijn optimisme reed ik daardoor veel te hard waardoor de navigator herkenningpunten miste en we een paar keer op onze schreden moesten terugkeren, moesten improviseren en daardoor soms een controlepunt misten. PENALTIES !!

Desalniettemin waren we niet de laatste die in Blair Castle arriveerden voor de lunch in de imposante Ball Room. Ik heb ze niet geteld, maar talloze herten hebben hun gewei gedoneerd om de muren van de broodnodige decoraties te voorzien.

Wat gedurende dag 2 ook opviel was de enorme schade die een fikse storm in november 2021 had aangericht. Halve bossen en hele bosranden waren door de storm verwoest. Duizenden omgewaaide bomen. Op sommige van de boswegen op onze route was alleen het middenstuk uit de over de weg gewaaide bomen gezaagd zodat we er nog net langs konden.

En zo arriveerden we eind van dag 2 in Aviemore. Het weer had ons tenminste gespaard. Weliswaar hier en daar een buitje of wat sneeuw gemengd met hagel, maar ook lange periodes met zon waardoor de ergste kou ons bespaard is gebleven. Onze extra jassen en waterdichte (ski)broeken hebben we niet nodig gehad! Maar door de stress en het forse tempo hebben we gedurende de minstens 10 uur per dag sturen en navigeren helemaal geen tijd gehad om de prachtige route en vergezichten te fotograferen. En dat is toch wel jammer.

Day 3

De derde dag begon goed, de auto startte deze keer probleemloos, wat een verwennerij! Misschien ook dankzij de aanwezigheid van Jan Altena en Martin Wright, die ons op gepaste afstand zijn gevolgd. Geweldig dat ze erbij

se Scheitern. In meinem Optimismus bin ich zu schnell gefahren, so dass das mein Navigator einige Orientierungspunkte übersehen hat und wir einige Male umkehren, improvisieren mussten und deshalb manchmal einen Kontrollpunkt verpassten. STRAFEN!

Trotzdem waren wir nicht die letzten, die in Blair Castle ankamen, um im imposanten Ball Room zu Mittag zu essen. Ich habe sie nicht gezählt, aber zahlreiche Hirsche haben ihre Geweihe gespendet, um die Wände mit dringend benötigter Dekoration zu versehen.

Was am zweiten Tag ebenfalls auffiel, waren die enormen Schäden, die ein schweres Unwetter im November 2021 verursacht hatte. Die Hälfte der Wälder und ganze Waldränder waren durch den Sturm zerstört worden. Tausende von Bäumen waren umgeweht worden. Auf einigen Waldwegen auf unserer Route waren die Bäume, die über die Straße geweht worden waren, nur in der Mitte herausgeschnitten worden, so dass wir sie einfach passieren konnten.

Und so kamen wir am Ende von Tag 2 in Aviemore an. Wenigstens waren wir vom Wetter verschont geblieben. Es gab einige Regen- oder Schneefälle mit Hagel, aber auch lange Sonnenscheinperioden, die uns vor dem Schlimmsten bewahrten. Wir brauchten unsere zusätzlichen Jacken und wasserdichten (Ski-)Hosen nicht! Aber wegen des Stresses und des schnellen Tempos hatten wir keine Zeit, während der mindestens 10 Stunden, die wir jeden Tag am Steuer saßen und navigierten, Fotos von der schönen Strecke und den Ausblicken zu machen. Und das ist bedauerlich.

Tag 3

Der dritte Tag begann gut, das Auto sprang diesmal ohne Probleme an, was für eine Freude! Vielleicht auch dank der Anwesenheit von Jan Altena und Martin Wright, die uns in einigem Abstand folgten. Toll, dass sie uns unterstützen haben.

Dann sofort eine Reihe von Sonderprüfungen auf einem alten Flugplatz aus dem Zweiten Weltkrieg. Nach weiteren, unserer Meinung nach weniger notwendigen Gleichmäßigkeitsprüfungen, folgten wir einer wunderschönen Route um die Cairngorm Mountains und über den Cairn O' Mount Pass. Ziemlich viel Schnee und ein schneidender Wind, aber beeindruckende Aussichten. Und wir waren nicht mehr allein auf der Welt, denn an Tag 3 fuhren wir nicht hinter, sondern zwischen anderen Autos! Mehr Prüfungen und Regelmäßigkeiten, aber als wir die Berge hinter uns ließen, wurden die Temperaturen angenehmer.

Auf einem kurzen Stück Verbindungsstraße beschloss der Adler auf dem Kühler, dass er genug hatte und dass es an der Zeit war, seine Flügel auszubreiten und spontan wegzufiegen! Wir hatten Glück, denn er verschwand nach rechts, ohne die Frontscheibe zu treffen. Es war auf der Straße nicht viel los, und er wurde nicht vom Gegen-

waren om ons een hart onder de riem te steken. Daarna meteen een aantal special tests op een oud WWII vliegveld. Na weer wat ons betreft minder noodzakelijke regulaties volgde een prachtige route rond de Cairngorm Mountains en over de Cairn O' Mount Pass. Behoorlijk veel sneeuw en een snijdende wind, maar imposante uitzichten. En niet meer alleen op de wereld want we reden op dag 3 niet achter maar tussen de andere auto's! Meer tests en regularities, maar naarmate we de mountains achter ons lieten werd de temperatuur aangenamer.

Op een kort stukje verbindende auto weg besloot de Eagle op de radiator dat hij er genoeg van had en dat het tijd werd zijn vleugels uit te slaan om spontaan weg te vliegen! We hadden geluk want hij verdween naar rechts zonder de vooruit aan barrels te vliegen. Het was niet druk, hij werd niet overreden door tegemoetkomend verkeer en kon weer veilig en onbeschadigd worden opgepikt. Toch nog op tijd bij de refreshments gearriveerd (foto 11). Hierna was het nog maar een korte rit naar de finish bij het "worldrenowned" Gleneagles Hotel. Dit was finishing in style, met poepel en pipers (fotos 12 & 13). We hebben het volbracht!!

Zoals verwacht zijn we in de achterhoede geëindigd, maar dat mocht de pret niet drukken en een paar notoire verkeerders, die we onderweg geregeld tegen kwamen eindigden nog lager in de eindklassering. Een schrale troost, maar toch. Auto geparkeerd, zeiltje eronder en klaar (foto 14 & 15).

Wat volgde was een uiterst genoeglijke eind borrel met veel Guinness en G&T's en een redelijk langdurige Prize-Giving Ceremony. Het was daarna goed slapen in onze oversize kamers.

Maandagochtend een full Scottish breakfast (foto 17) en we waren klaar voor de laatste etappe naar Newcastle. Mooi weer, geen problemen onderweg, rustige overtocht en bij tijds weer thuis in Soest. De Speed 25 is inmiddels alweer door ACS opgehaald voor wat laatste aanpassingen aan de motorkap waarmee de nose job met een perfect resultaat ten einde zal zijn gebracht. Vrees alleen wel dat de verzekeraar wat minder blij met mij zal zijn.

P.S. Het was ook leuk om José Romao de Souza te ontmoeten. Hij heeft in 2013 mijn groene SA Speed 20 gekocht en heeft daarmee de laatste jaren vele rallies gereden van FSR en 1000 mile trial tot in Japan toe. Deze keer was hij met een C&E Speed 20, maar hij heeft YY 2583 nog steeds in bezit en is er blij mee.

12

13

verkehr überfahren und konnte sicher und unbeschädigt wieder eingesammelt werden. Wir kamen noch rechtzeitig zu den Erfrischungen (Foto 11). Danach war es nur noch eine kurze Fahrt bis zum Ziel im „weltberühmten“ Gleneagles Hotel. Dies war ein stilvoller Abschluss, mit Cremant Poepel und Pipers (Fotos 12 & 13).

Erwartungsgemäß landeten wir auf den hinteren Plätzen, aber das tat dem Spaß keinen Abbruch, und einige notorische Falschfahrer, denen wir unterwegs immer wieder begegneten, landeten in der Endwertung sogar noch weiter hinten. Ein schwacher Trost, aber immerhin. Auto geparkt, Plane drunter und fertig (Fotos 14 & 15).

Was folgte, war ein sehr angenehmer Abschlussdrink mit viel Guinness und G&Ts (Gin and Tonics) und eine ziemlich lange Preisverleihung. Danach war es gut, in unseren übergroßen Betten in unseren übergroßen Zimmern zu schlafen.

Am Montagmorgen gab es ein ausgiebiges schottisches Frühstück (Foto 17) und wir waren bereit für die letzte Etappe nach Newcastle. Schönes Wetter, keine Probleme unterwegs, ruhige Überfahrt und pünktlich wieder zu Hause in Soest. Der Speed 25 wurde von ACS (Altena Classic Service) abgeholt, um einige letzte Anpassungen an der Motorhaube vorzunehmen, die den „Nose Job“ abschließt. Die einzige Befürchtung ist, dass die Versicherungsgesellschaft nicht so glücklich mit mir sein wird.

P.S. Es war auch schön, José Romao de Souza zu treffen. Er kaufte meinen grünen SA Speed 20 im Jahr 2013 und ist in den letzten Jahren viele Rallies damit gefahren, von FSR (Flying Scotsman Rally) und 1000-Meilen-Trial bis in Japan. Dieses Mal war er mit einem Cross & Ellis Speed 20 unterwegs, aber er besitzt immer noch den YY 2583 und ist damit zufrieden.

14

15

Uit de werkplaats

Franz Otto

Aus der Werkstatt

Revisie van ZF versnellingsbak Deel 1

Sinds enkele jaren vertoonde mijn ZF vijfbak in de TE 21 steeds meer ouderdomsverschijnselen:

- de eerste versnelling sprong er steeds vaker uit
- de vijfde versnelling maakte steeds meer een zingend geluid
- uit alle afdichtingen lekte olie.

Ik heb lang nagedacht over wat we te doen: De versnellingsbak door een lokale versnellingsbakspecialist laten reviseren? Ombouwen naar een Getrag of Amerikaanse T5 versnellingsbak? Een aanvraag bij Red Triangle voor onderdelen voor een revisie leidde niet tot succes. Dat heeft mij er toe gebracht contact op te nemen met de klassieke afdeling van ZF (ZF Tradition).

ZF Tradition in Friedrichshafen aan het Bodensee bestaat uit een klein team dat verantwoordelijk is voor alle historische ZF-producten en in het bijzonder voor de handgeschakelde transmissies van ZF voor personenauto's. Veel reserve- en slijtageonderdelen voor de S 5-17 zijn daar in voorraad. Bovendien is één monteur gespecialiseerd in de S 5-17 transmissie. Na een paar telefoontjes met het hoofd van ZF Tradition, mevrouw Vetter, heb ik de transmissie verwijderd en samen met mijn zoon naar Friedrichshafen gebracht. We werden zeer vriendelijk ontvangen en konden een kijkje nemen in de werkplaats en het grote onderdelenmagazijn, en we leerden een paar nieuwe dingen over de werking en revisie van transmissies. We kregen te horen dat ZF Tradition ook de transmissies voor de serie van 25 recentelijk gerestaureerde Aston Martin DB 5's volledig had gereviseerd. De S 5-17 werd onder andere in veel Maserati's ingebouwd, maar ook in de BMW 507 en 503, die we op enkele posters in de werkplaats konden bewonderen. We vertrokken vol goede moed en met het gevoel dat onze versnellingsbak in goede handen was.

14 dagen later ontvingen we een gedetailleerd rapport. Zo te zien was de versnellingsbak in het verleden geopend en waarschijnlijk verkeerd gemonteerd. De tolerantiezones waren te krap ingesteld, met als gevolg schade aan het 1e tandwiel, diverse kleine onderdelen en de hoofdas.

Überholung ZF Getriebe Teil 1

Seit einigen Jahren zeigte mein ZF Fünfganggetriebe im TE 21 zunehmend Alterserscheinungen:

- der erste Gang sprang immer öfter raus
- der fünfte Gang machte zunehmend ein singendes Geräusch
- es tropfte aus vielen Dichtungen.

Ich überlegte lange, was man tun könnte: Das Getriebe einem lokalen Getriebespezialisten zur Reparatur geben? Umbauen auf ein Getrag oder amerikanisches T5 Getriebe? Eine Anfrage bei Red Triangle nach Teilen für einen Umbau führte auch zu keinem Erfolg. Also doch gleich richtig machen und bei der Klassik Abteilung von ZF (ZF Tradition) anfragen.

ZF Tradition in Friedrichshafen am Bodensee ist ein kleines Team mit der Verantwortung für alle historischen ZF Produkte und speziell für ZF PKW-Handschaltgetriebe. Dort sind zum S 5-17 viele Ersatzteile und Verschleißteile auf Lager. Zudem ist ein Monteur spezialisiert auf das S 5-17 Getriebe.

Nach einigen Telefonaten mit der Leiterin von ZF Tradition, Frau Vetter, habe ich das Getriebe ausgebaut und mit meinem Sohn nach Friedrichshafen gebracht.

Wir konnten uns die Werkstatt und das große Ersatzteillager anschauen, wurden sehr freundlich aufgenommen und lernten einiges Neues über die Funktion und die Über-

holung von Getrieben. Wir haben auch erfahren, dass ZF Tradition für die Serie von kürzlich 25 nachgebauten Aston Martin DB 5 die Getriebe komplett neu nachgebaut hat. Das S 5-17 war unter anderem in vielen Maseratis, aber auch im BMW 507 und 503 eingebaut, was wir auf einigen Plakaten in der Werkstatt bewundern konnten.

Wir sind guter Dinge mit dem Gefühl abgereist, dass unser Getriebe in besten Händen ist.

14 Tage später erhielten wir einen ausführlichen Befund. So wie es aussieht, wurde das Getriebe schon mal in der

1. Gang-Rand und Scheiben

Vergangenheit geöffnet und wohl fehlerhaft zusammengebaut. Die Toleranzfelder wurden zu eng eingestellt, wodurch es zu Beschädigungen am 1. Gang, diversen Kleinteilen und der Hauptwelle führte. Auch der 5. Gang wies starke Beschädigungen auf. Die beigefügten Bilder zeigen nur einen Ausschnitt aus dem ausführlichen Befund.

Mit dem Befund erhielten wir auch ein Angebot über die benötigten Teile (gut 4.000 Euro netto) und den Arbeitslohn (rund 2.000 Euro netto). Teuer sind dabei insbesondere die Hauptwelle und die Gangräder für den 1. und den 5. Gang.

De 5e versnelling vertoonde ook ernstige schade. De bijgevoegde foto's tonen slechts een deel van de gedetailleerde bevindingen.

Samen met het rapport ontvingen wij een offerte voor de benodigde onderdelen (ongeveer € 4.000,- netto en arbeidskosten van ca. € 2.000,- netto). De hoofdas en de tandwielen voor de 1e en 5e versnelling zijn bijzonder duur. Ook de hoofdas moest worden gereviseerd, waardoor de versnellingsbak uiteindelijk pas na 5 maanden gereviseerd en schoongemaakt "als een groot kerstpakket" door een transportbedrijf werd aangeleverd.

Ik zal in de volgende Triangel verslag doen van mijn ervaringen met de inbouw van de versnellingsbak.

Hauptwelle an der Position 1. Gang-Rad und Ausgleichscheibe verformt und überhitzt

18.01.2022 | DRBH | Befund S 5-17-Genieve N: 2347 © ZF Friedrichshafen AG 5

Die Hauptwelle musste zudem neu angefertigt werden, was letztendlich dazu führte, dass wir das Getriebe erst nach 5 Monaten überholt und gereinigt per Spedition zurückbekamen: die Spedition lieferte ein „großes Weihnachtspaket“ im Juli. Über die Erfahrungen beim Getriebeinbau berichte ich im nächsten Triangel.

Laufflächen 5. Gang-Rad beschädigt

18.01.2022 | DRBH | Befund S 5-17-Genieve N: 2347 © ZF Friedrichshafen AG 7

Crossing Borders

Alte Werft, Papenburg in Elmsland, Duitsland 7-11 juli 2022

Simon Feenstra en Sue Morrenhof - Atkinson

Donderdagmiddag arriveerden we in Papenburg, waar we logeerden in Hotel Alte Werft dat gevestigd is in de oude gebouwen van de Meyer Werft. Veel van de kranen en machines waren buiten en binnen nog aanwezig wat zorgt voor een industriële sfeer.

In de loop van de middag arriveerden de meeste deelnemers. Topdrukte voor Manfred Fleischmann die ons persoonlijk verwelkomde en informeerde over de speciale veilige parkeerplek in een grote hal, het inchecken en de speciaal voor Alvisten gereserveerde ruimte en terras waar de eerder gearriveerden inmiddels al aan een tweede rondje waren begonnen.

Langzaam werd de groep compleet. Het was een weerzien van vrienden en (voor sommigen) kennismaking met deelnemers uit Duitsland, Nederland, Engeland en zelfs Nieuw Zeeland. We waren met 30 personen, 13 autos waarvan 10 Alvissen en 3 andere merken.

Tijdens ons avondmaal werd duidelijk dat Reinhart en Andrea Dortschy later zouden komen met hun Jaguar XK cabrio, omdat hun Alvis een kapotte benzinepomp had. Hans Krüger kwam later en ook zonder Alvis, die hij met een kapotte waterpomp in Cloppenburg had achtergelaten.

Vrijdag zijn we vroeg gestart, het was mooi weer en vooral niet te heet. Mensen zonder auto (er waren er 4) stapten met plezier in bij andere deelnemers en daarna konden we onze tocht beginnen: een echte "crossing border" en mooie route van Niedersachsen naar Groningen. Het landschap is weids en vlak; in het verleden was dit een moerassig gebied waar turf gestoken werd en nu aardappels

worden geteeld. We gingen via Oudeschans, Blauwe stad, Winschoten en Oude Pekela door naar Landgoed Tenaxx voor koffie maar helaas was dat dicht en dus geen koffie maar ook geen sanitaire voorzieningen... Wel waren er gelukkig bij de parkeerplaats grote coniferen die goed van pas kwamen!

Verder naar de lunchplek in Ter Apel: Hotel Het Boschhuis. Tegenover Het Boschhuis was het Museum Monastery Ter Apel dat werd bezocht door een aantal van onze groep. Het was interessant, sober en met een mooie kruidentuin. We bleven in Nederland en gingen via Sellingen en Jipsinghuizen door naar Bourtange, een 16e eeuwse vestingstadje dat in opdracht van Willem van Oranje werd gebouwd. We hebben de vesting bekeken en over de wallen gelopen en daarna rustig op een terras gezeten want het was s'middags erg warm geworden.

Op de terugweg de grens weer over en via Aschendorf naar ons hotel, waar we lekker en gezellig hebben gegeten.

Ook op zaterdag was de briefing en start weer vroeg. Toen we klaar stonden om te vertrekken, zagen we opeens dat de Speed 20 van André Hillebrand een lekke band had. Lex Westoby uit Nieuw Zeeland die bij hem in de auto zat, sprong meteen bij om de band te verwisselen: het leek alsof Lex dit dagelijks doet en met hulp van André was het klusje in 15 minuten geklaard! Gelukkig waren we nog in de stalling en niet ergens onderweg.

Het eerste doel van deze etappe was het Emssperrwerk in Moormerland. We hadden problemen met Google maps in combinatie met het roadbook; de route was hierdoor soms moeilijk te volgen. Maar uiteindelijk kwamen we er

wel, enkelen weliswaar via een onbedoeld ommetje langs restaurant Pinocchio!

Ter plaatse werden we uitgebreid geïnformeerd over deze waterkering door een film en een rondleiding.

Het Emssperrwerk beschermt de lage dijken in het binnenland tegen stormvloed op zee en fungeert tevens als stuw

Het bijzonder pitoreske dorpsplein van Bourtange

om het waterpeil in de Ems te verhogen om de grote, bij Meyer-Werft gebouwde cruise schepen, naar open zee te laten varen.

De tocht ging weer verder naar Emden waar werd geluncht bij een Italiaans restaurant Pinocchio; dat was knus en lekker.

Op loopafstand van het restaurant was een zgn. Kesselschleuse, een voor Europa uniek bouwwerk. Het is een sluis met een zwaairom (de ketel) waar 4 waterwegen bij elkaar komen op verschillende niveaus (zie de foto's hier onder). We troffen het en hebben heerlijk in de zon staan kijken naar het schutten van de roeiboten van een roeivereniging.

De route voerde verder naar Suurhusen, waar een 14e eeuwse kerk staat met een toren die lange tijd (nu niet meer) de meest scheve toren ter wereld was, zelfs schever dan de toren in Pisa.

We vonden dat niet alleen de toren scheef was maar ook de muren. Via weer een mooie route gingen we verder naar Schloss Evenburg uit de 17e eeuw. Gebouwd door een commandant van het garnizoen in Emden voor zijn vrouw Eva. Het wordt nu gebruikt als museum en om er concerten te organiseren. Enkele leden hebben het bezocht, de anderen hebben in de tuin gewandeld, kijkend naar de mooie bloemen en bijzondere bomen. Het terras was lekker in de schaduw en we hebben genoten van koffie, thee (Ostfriesische Tee) en taart. De dag werd afgesloten met het galadiner.

Manfred hield een toespraak en Lex Westoby uit Nieuw Zeeland sprak vriendelijke woorden en bedankte voor de gastvrijheid. Tevens verraste hij ons met kopieën van een bijzondere trofee die hijzelf ter gelegenheid van het 100-jarige bestaan van Alvis voor de Nieuw Zeelandse club had gemaakt. Voor de overzeese vrienden in Engeland, waar hij eerder in juni was geweest en voor ons maakte hij ook enkele exemplaren. Eén voor de oudste Alvis, één voor de mooiste vooroorlogse Alvis, één voor de mooiste naoorlogse Alvis; Simon en Ine Feenstra, Klaus en Irene Zepp en Jörn en Ulrike Hackländer waren de gelukkigen die een exemplaar cadeau kregen.

De laatste dag van het Crossing Borders weekend begon met een uitgebreide rondleiding over de Papenburgse Meyer Werft. Het is een groot en indrukwekkend complex waar over een droogdok een hal is gebouwd met een lengte van 590 m. een breedte van 125 m. en een hoogte van 60 m. Binnen worden de grootste cruiseschepen van gebouwd met een capaciteit tot 5.000 passagiers.

Het kost drie jaar om een nieuw ontworpen schip te bouwen, een tweede of derde exemplaar van hetzelfde ontwerp wordt in twee jaar gebouwd.

In principe kunnen er drie schepen van zulke omvang per jaar worden afgeleverd maar dat lukt alleen als de planning tot in detail is geregeld en ook alle toeleveranciers zich daaraan houden.

De Meyer Werft met partners kan dat. Voor de toekomst werkt de werf aan elektrische voortstuwing met stroom die wordt opgewekt door brandstofcellen op basis van waterstof.

Vanaf de werf zijn we - voor het eerst dit weekend in de regen! - via de "Transrapid" testbaan in Lathen naar kasteel Clemenswerth in Sögel gereden waar in het kelderrestaurant de afscheidslunch werd geserveerd. Van hieruit vertrokken de meeste deelnemers weer huiswaarts. Enkele diehards bleven tot maandag.

Aan Manfred en Christa komt alle dank toe voor de voorbereiding, organisatie en begeleiding van deze 15e Crossing Borders.

We hebben genoten van het landschap, de vriendschap, goede sfeer, humor en goede verzorging!

Eagle Rally 23, 24 juli 2022

Joran en Agnes van Nimwegen

Na het welkomswoord van Orly en Menno in Hotel Jachtlust in Hertme voor de leden die op zaterdag bij de groep aansloten en de briefing voor de rit van zaterdag, werden rond 10.30 uur de motoren van onze bolides gestart om op weg te gaan naar onze lunchlocatie.

Nach der Begrüßung durch Orly und Menno in Hotel Jachtlust in Hertme, der am Samstag hinzugekommenen Mitglieder und dem Briefing für die Samstagsfahrt wurden gegen 10.30 Uhr die Motoren unserer Boliden gestartet, um unser Mittagsziel anzufahren.

Man konnte die Route mit Hilfe des Routenbuchs fahren oder hintereinander herfahren. Wir haben uns für die erste Variante entschieden. Aber ob wir nun zu schnell oder unsere Vorgänger zu langsam gefahren sind....., letztendlich sind wir alle

hintereinander gefahren.

Wir schlossen an hinter Jean und Ine. Der Vorteil, hinter dem Auto von Jean und Ine zu fahren, war, dass jeder im Verkehr wusste/hörte, dass wir kamen. Der einzige 'Nachteil' war, dass Joran irgendwann zu mir sagte, dass er den Motor unseres eigenen Alvis nicht mehr hören konnte. Als wir uns ein wenig von diesem 'Brüllaffe' entfernten, hörten wir wieder, wie schön sich der Klang ein Alvis TD 21 anhört. Laut Jean mussten wir nur nicht so dicht auffahren und mehr Abstand halten!

Das Routenbuch führte uns durch eine schöne abwechslungsreiche Landschaft mit netten Dörfern. Wir fuhren durch Wälder, in denen die Sonne zwischen den Blättern der Bäume wie Gold glänzte. Den Einen Moment fuhren wir zwischen Maisfeldern, und einen Moment später entfaltete sich eine wunderschöne, hügelige Moorlandschaft. Wir fuhren an dem Fletcher Hotel Sallandse Heuvelrug vorbei. Ein wunderschöner Ort. Um mir das für später zu merken, habe ich schnell ein Ausrufezeichen in das Rou-

Je kon er voor kiezen om zelf je route te rijden aan de hand van het routeboek of door "treintje" te rijden.

Wij kozen voor het eerste. Maar of wij nu te hard reden of onze voorgangers te langzaam..... uiteindelijk reden we toch allemaal in het treintje mee.

Wij sloten achter Jean en Ine aan. Het voordeel van achter de auto van Jean en Ine rijden was, dat iedereen in het verkeer wist/hoorde dat we er aan kwamen. Het enige "nadeel" hiervan was, dat Joran op een gegeven moment tegen mij zei dat hij de motor van onze eigen Alvis niet meer hoorde :).

Toen we wat meer afstand van deze brulaap namen, hoorden we weer hoe een Alvis TD 21 klonk. Volgens Jean moesten we gewoon niet zo bumperkleven.

Het routeboek leidde ons door een prachtig gevarieerd landschap met leuke dorpjes. We reden door bossen, waar de zon als goud tussen de bladeren van de bomen scheen. Het ene moment reed je tussen de maïsvelden en even later ontvouwde zich een prachtig heidellandschap met glooiingen.

We reden voor het Fletcher Hotel Sallandse Heuvelrug langs. Een prachtige locatie. Om dit te onthouden voor later heb ik gauw een uitroepteken in het routeboek gezet, zodat ik het weer terug kon vinden. Het lijkt me leuk om hier een weekend te verblijven en er met de fiets op uit te trekken.

Onze lunchstop was aan de voet van Kasteel Vorden. Gelukkig vonden alle Alvissen een parkeerplekje en konden we op het terras dichtbij het kasteel genieten van een lunch bestaande uit een helder soepje, diverse belegde broodjes en een kroket.

Rond 13.00 uur was het weer tijd om ons routeboek open te slaan voor de volgende etappe, die ons zou leiden naar Kasteel Ruurlo/museum MORE. Orly en Menno lieten iedereen vrij in het wel/niet bezoeken van deze beziens-

tenbuch geschrieben, damit ich es wiederfinde. Ich glaube, es würde Spaß machen, hier ein Wochenende zu verbringen und mit dem Fahrrad zu fahren.

Unsere Mittagspause fand am Fuße der Burg Vorden statt. Glücklicherweise fanden alle Alvis einen Parkplatz und wir konnten auf der Terrasse in der Nähe des Schlosses ein Mittagessen bestehend aus einer hellen Suppe, verschiedenen Sandwiches und einer Krokette genießen. Gegen 13 Uhr war es wieder an der Zeit, unser Routenbuch für die nächste Etappe zu öffnen, die uns zum

waardigheden. De keuze was aan jezelf of je het museum/kasteel wilde bezoeken, in de bijbehorende tuin wilde gaan wandelen of alvast door wilde rijden naar de volgende stop, Kasteel Warmelo in Diepenheim. Aangezien wij nog nooit in dit kasteel/museum waren geweest en er in het museum diverse werken van Carel Willink te zien waren, besloten Joran en ik om gebruik te maken van dit culturele uitstapje. Het kasteel zelf vonden wij niet zo heel bijzonder, maar de werken van Willink en de film over zijn leven waren wel interessant. Om nog genoeg tijd over te hebben om bij Kasteel Warmelo de tuin en zandsculpturen te kunnen bewonderen, vertrokken we om 15.00 uur richting Diepenheim.

Aangekomen bij Kasteel Warmelo mochten alle oldtimers in visgraat op het gras voor het kasteel parkeren. Al die Alvissen op een rij bleek een extra bezienswaardigheid voor de reeds aanwezige bezoekers van de tuinen/zandsculpturen. Op het buitenterras van de Oranjerie van het kasteel kon een ieder genieten van het mooie weer, een verkoelend drankje en/of een lekker gebakje. Daarnaast was er de mogelijkheid om de tuin met de zandsculpturen te bewonderen. De tuinen (totale oppervlakte 7 hectare, dus zeg maar gerust park) om het kasteel waren erg mooi aangelegd, met veel diversiteit aan bloemen, planten en bomen. De zandsculpturen die in de tuinen waren opgenomen waren heel mooi, grappig en bijna nog helemaal gaaf (hoe is het toch mogelijk dat dit nog niet is weggespoeld). Het thema was "Nederlandse gebruiken". Je zag o.a. de Elfstedentocht, de kaasmarkt in Alkmaar, Skûtsjesilen, Nijntje, Fierljeppen en Oranjefans.

Moe, maar voldaan kwamen we rond 17.15 uur weer bij hotel Jachtlust aan, waar een ieder de keuze had om te gaan borrelen of zich even terug te trekken totdat het rond 19.00 uur tijd was voor het diner.

Schloss/Museum MORE in Ruurlo führen würde. Orly und Menno überließen es jedem, diese Sehenswürdigkeiten zu besuchen. Sie hatten die Wahl, ob Sie das Museum/Schloss besichtigen, im Schlossgarten spazieren gehen oder zur nächsten Station, dem Schloss Warmelo in Diepenheim, weiterfahren wollten. Da wir noch nie in

mehrere Werke von Carel Willink enthielt, beschlossen Joran und ich, diesen kulturellen Ausflug zu nutzen. Das Schloss selbst fanden wir nicht so besonders, aber die Werke Willinks und der Film über sein Leben waren interessant. Um noch genügend Zeit zu haben, den Garten und die Sandskulpturen auf Schloss Warmelo zu bewundern, fuhren wir um 15:00 Uhr nach Diepenheim.

Am Schloss Warmelo angekommen, durften alle Oldtimer in Reih und Glied auf dem Rasen vor dem Schloss parken. All diese Alvis, in einer Reihe geparkt, waren ein zusätzliches Highlight für die bereits anwesenden Besucher der Gärten/Sandskulpturen.

Auf der Außenterrasse der Orangerie des Schlosses konnten alle das schöne Wetter, ein erfrischendes Getränk und/oder ein leckeres Gebäck genießen. Es bestand auch die Möglichkeit, den Garten mit den Sandskulpturen zu bewundern. Die Gartenanlage (Gesamtfläche 7 Hektar, also ein Park) rund um das Schloss waren sehr schön angelegt, mit einer großen Vielfalt an Blumen, Pflanzen und Bäumen. Die Sandskulpturen in den Gärten waren sehr schön, lustig und fast vollständig intakt (wie ist es möglich, dass sie noch nicht weggespült wurden). Das Thema war „Niederländische Bräuche“. Man sah unter anderem die Elfstedentocht, den Käsemarkt in Alkmaar, Skûtsjesilen, Nijntje, Fierljeppen und Oranje Fans.

Müde, aber zufrieden kamen wir gegen 17:15 Uhr wieder im Hotel Jachtlust an, wo jeder die Wahl hatte, etwas zu trinken oder sich ein wenig auszuruhen bis es gegen 19:00 Uhr Zeit für das Abendessen war. Zunächst war es in dem Saal, in dem wir zu Abend essen sollten, so laut, dass Riet ihr Hörgerät angepasst hatte, um

In het begin was er zoveel lawaai in de ruimte waar we gingen dineren, dat Riet haar gehoorapparaat had aangepast om nog enigszins wat te kunnen verstaan (lawaai-niveau 8!) In het hotel bleken er 2 grote groepen voor een diner naast elkaar te zijn geplaatst, gescheiden door een dun gordijntje.

Anton probeerde zich verstaanbaar te maken. Hij vertelde o.a. over het Alvis-boek in wording, dat op het jubileumfeest van de Alvis-club in september a.s. gepresenteerd zal worden.

Het personeel van het hotel deed uiteraard haar best om alle gasten van het hotel en de overige gasten van het restaurant te bedienen, maar het eten werd uiteindelijk pas rond 21.00 uur geserveerd. Gelukkig had iedereen genoeg gesprekstof en overstemde het lawaai onze ronkende buikjes én kon je ook nog op de achtergrond allerlei kiekjes bekijken van de diverse Alvis-weekenden. Na een goed diner was het voor sommigen onder ons tijd om zijn/haar bedje op te zoeken en anderen borrelden nog even gezellig verder.

Het was een hele leuke dag, met een goed uitgezette route. En Orly en Menno hadden ook nog voor fantastisch weer gezorgd!

Zondagochtend moesten we op tijd uit de veren, aangezien we uiterlijk om 10.00 uur moesten vertrekken. Deze dag konden onze Alvissen een beetje uitrusten van de rit van zaterdag. We gingen namelijk op bezoek bij Altena Classic & Rally Service, gevestigd in het plaatsje Ane, dat op korte afstand van het hotel ligt. We werden verwelkomd door de zeer spontane eigenaar en eigenaresse van het bedrijf, alsook door de 2 honden die gelukkig ook van zoveel bezoek (lees aandacht) hielden. De koffie met lokale lekkernij stond al voor ons klaar. Na een kort welkomswoord mochten we los. Alle deuren waren voor ons geopend. Zelfs de kelder. Voor de mannen kon het blijkbaar niet lang genoeg duren, maar na een rondje of 2 de auto's te hebben bewonderd en een zeer gezellig gesprek met de eigenaresse te hebben gehad, was ik wel klaar voor de boottocht die nog op de agenda staat.

Na een kort ritje van Ane naar Loozen kwamen we aan bij de parkeerplaats waar de boot aangemeerd ligt.

etwas verstehen zu können (Lärmpegel 8!) Es stellte sich heraus, dass 2 große Gruppen zum Abendessen nebeneinander platziert worden waren, getrennt durch einen dünnen Vorhang.

Anton versuchte, sich verständlich zu machen. Er erzählte unter anderem über das in Arbeit befindliche Alvis-Buch, das bei der Jubiläumsfeier des Alvis-Clubs im September vorgestellt werden soll.

Das Hotelpersonal tat offensichtlich sein Bestes, um alle Gäste des Hotels und die anderen Gäste des Restaurants zu bedienen, aber das Essen wurde schließlich erst gegen 21 Uhr serviert. Zum Glück hatten alle genug zu erzählen und der Lärm übertönte unsere knurrenden Mägen - und im Hintergrund konnte man auch alle möglichen Schnappschüsse von den verschiedenen Alvis-Weekenden sehen. Nach einem guten Abendessen war es für einige von uns an der Zeit, ins Bett zu gehen, während andere noch einen Drink zu sich nahmen.

Es war ein sehr angenehmer Tag mit einer gut geplanten Route. Und Orly und Menno hatten auch für fantastisches Wetter gesorgt!

Am Sonntagmorgen mussten wir früh aufstehen, da wir spätestens um 10.00 Uhr aufbrechen mussten. An diesem Tag konnten sich unsere Alvis ein wenig von der Fahrt am Samstag ausruhen. Wir besuchten nämlich den Altena Classic & Rally Service in der Ortschaft Ane, die nicht weit vom Hotel entfernt liegt. Wir wurden von dem sehr spontanen Eigentümer und der Eigentümerin des Unternehmens empfangen, sowie von den 2 Hunden, die glücklicherweise auch so viel Besuch (lies Aufmerksamkeit) liebten. Der Kaffee mit lokalen Köstlichkeiten wartete bereits auf uns. Nach einer kurzen Begrüßung durften wir uns austoben. Alle Türen waren für uns offen. Sogar im Keller. Für die Männer konnte es anscheinend nicht lange genug dauern, aber nach einer Runde oder Zwei die Autos bewundert zu haben und ein sehr angenehmes Gespräch mit der Eigentümerin gehabt zu haben, war ich bereit für die noch auf dem Programm stehende Bootsfahrt.

Nach einer kurzen Fahrt von Ane nach Loozen erreichten wir den Parkplatz, an dem das Schiff angelegt hatte. Wir waren dem Zeitplan etwas voraus, was bedeutete, dass

Classic Days 4-6 augustus

Franz Otto

Ook zonder Schloss Dyck een mooi evenement

Voor eerste keer werd de grote classic car meeting niet bij Schloss Dyck gehouden, maar het evenement sinds 2006 was gevestigd, maar in Düsseldorf op het beurscomplex. We reden van Frankfurt naar Düsseldorf met een temperatuur van 39 graden. Tot nu toe de heetste dag van het jaar en een echte uitdaging voor mens en machine.

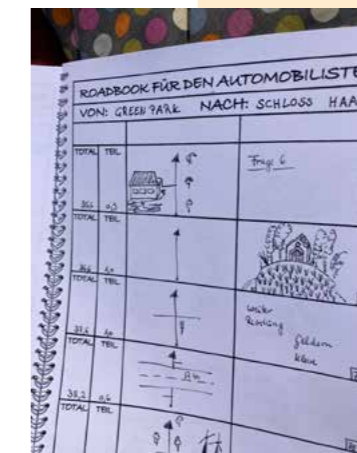
Het beursterrein onder de naam "Green Park" bood plaats aan 7.000 klassieke auto's en er was een racebaan van twee kilometer. Volgens de organisator waren er ongeveer 35.000 bezoekers. Het Green Park is lang niet zo idyllisch als het kasteel, maar het is eenvoudiger te bereiken en is, met zijn 1500 bomen, ook sfeervoller.

We hadden het "Charme en Stijl" pakket al voor Corona geboekt. Charme und Style houdt in dat je met een 20-tal

Schön auch ohne Schloss Dyck

Mit der Premiere in Düsseldorf fand das große Oldtimer-Treffen erstmals nicht auf Schloss Dyck statt, wo es seit 2006 beheimatet war. Wir haben uns bei 39 Grad auf den Weg von Frankfurt nach Düsseldorf gemacht. Bisher der heißeste Tag des Jahres und eine echte Herausforderung für Mensch und Maschine.

Das Messegelände unter der Bezeichnung „Green Park“ bot Platz für 7.000 Oldtimer und eine Rennstrecke von 2 Kilometern. Nach Angaben des Veranstalters konnten rund 35.000 Besucher als Gäste begrüßt werden. Der Green-Park ist keineswegs so idyllisch wie das Schloss, bietet aber eine deutlich einfachere Anreise und mit den 1.500 Bäumen auch einigermaßen Atmosphäre.

Wir hatten schon vor Corona das Paket "Charme und Style" gebucht. Charme und Style bedeutet,

dass man mit rund 20 ausgewählten Autos auf einem abgegrenzten Gebiet stilecht gekleidet und ausgestattet ein Picknick veranstaltet. Hier hat unser Alvis gut hingepasst, und wir konnten den Morgen schon mit Champagner beginnen. Natürlich gab es viele Fragen zu Alvis, da die meisten Besucher mit der Marke nichts anfangen konnten.

Der Freitag begann mit einer Ausfahrt an den Nieder-rhein. Eine gut organisierte Ausfahrt mit einem sehr schönen handgemalten Bordbuch, nur leichten Aufgaben und einem entspannten Mittagessen im Schloshof von Schloss Haag.

We lagen ietsje voor op schema, waardoor we nog even op de aanvoer van de lunch moesten wachten. Maar dat maakte voor schipper Gert niet uit, want hij praatte vol lof en liefde over het Vechtdal totdat de lunch was gearriveerd en we aan boord konden gaan. De picknick aan boord was overheerlijk en er was meer dan genoeg. Onze schipper praatte tijdens de hele boottocht naar Hardenberg honderd uit over de geschiedenis van de Vechtstreek (volgens ons her en der ook gebruik makend van eigen fantasie). Hij beloofde echter om tijdens de terugvaart zijn mond te houden, wat hij warempel ook nog deed. Aangekomen bij de sluis bij Hardenberg meerden we even aan voor een sanitaire stop, waarna we weer terugvoeren naar de aanlegplek bij onze auto's. Nadat Gert nog een paar groepsfoto's van ons had gemaakt, ging iedereen weer zijn eigen weg.

wir eine Weile warten mussten, bis das Mittagessen geliefert wurde. Aber das machte dem Skipper Gert nichts aus, denn er sprach voller Lob und Liebe über das Vechtdal, bis das Mittagessen kam und wir an Bord gehen konnten. Das Picknick an Bord war köstlich und es war mehr als genug da. Während der Bootsfahrt nach Hardenberg erzählte unser Skipper ununterbrochen von der Geschichte der Vecht-Region (hier und da, wie wir meinen, mit Hilfe seiner eigenen Fantasie). Er versprach jedoch, auf der Rückfahrt den Mund zu halten, was er auch tat. An der Schleuse bei Hardenberg angekommen, legten wir an, um einen Sanitärstopp einzulegen, und fuhren dann zurück zu unserem Liegeplatz in der Nähe unserer Autos. Nachdem Gert noch ein paar Gruppenfotos von uns gemacht hatte, ging jeder seinen eigenen Weg.

Alvorens wij verder noordelijk reden, staken wij nog even de grens over om in Duitsland onze leeggereden benzinetank te vullen met goedkope benzine. Via allerlei kleine weggetjes kwamen we uiteindelijk rond 17.00 uur weer in Assen aan. 's Avonds genoten we nog even na van een heel gezellig weekend.

Orly en Menno, jullie hebben het fantastisch gedaan. Bedankt voor alles.

Bevor wir weiter nach Norden fuhren, überquerten wir die Grenze, um unseren leeren Benzintank in Deutschland mit billigem Benzin aufzufüllen. Über alle möglichen kleinen Straßen kamen wir schließlich gegen 17:00 Uhr wieder in Assen an. Am Abend konnten wir zurück blicken auf ein sehr angenehmes Wochenende.

Orly und Menno, ihr habt fantastische Arbeit geleistet. Vielen Dank für alles.

geselecteerde auto's op een aangewezen terrein picknickt, gekleed en uitgerust in stijl. Onze Alvis paste hier goed, en we konden de ochtend beginnen met champagne. Natuurlijk kwamen er veel vragen over Alvis, want de meeste bezoekers wisten niets over het merk.

Vrijdag begon met een rit door het gebied aan de Neder-Rijn. Een goed georganiseerde tour met een heel mooi handgeschreven Road Book, eenvoudige opdrachten en een ontspannen lunch op de binnenplaats van Schloss Haag. Na de korte prijsuitreiking werden we in het Green Park uitgenodigd voor een barbecue. Hoe dan ook, het charme- en stijlpakket omvatte een zeer goede en volledige catering. Eten en drinken was bijna de klok rond beschikbaar.

Nach der kurzen Siegerehrung wurde zurück im Green Park zu einem Grillabend eingeladen. Ohnehin war mit dem Charme und Style Paket eine sehr gute Vollverpflegung verbunden. Essen und Getränke gab es fast rund um die Uhr.

Am Samstag und Sonntag wurden jeweils um die Mittagszeit die Autos von Charme und Style vorgestellt, und wir durften durch den sogenannten „Car Walk“ fahren.

Natürlich war auch ansonsten viel geboten: Kinderunterhaltung mit Auto-Scootern und Bobby Car Rennen, Clubtreffen und natürlich die Rund-

Op zaterdag en zondag werden tussen de middag de auto's van Charme en Style gepresenteerd en mochten we door de zogenaamde "Car Walk" rijden.

Er werd ook veel ander vermaak geboden: Kinderanimatie met autoscooters, Bobby Car races, clubbijeenkomsten en natuurlijk het circuit met historische racewagens, klassieke sportwagens en motoren. Natuurlijk verscheen er ook een Alvis op het circuit om de eer van ons merk te verdedigen. Gedurende het weekend werd er een goed gevuld en gevarieerd programma geboden.

Al met al een geslaagd en goed georganiseerd evenement met meer volksfeestkarakter dan tuinidylle. Misschien moeten we daar volgend jaar een merkbijeenkomst organiseren. Het zou een mooie gelegenheid zijn voor een gemakkelijk te organiseren Alvis-bijeenkomst en niet te ver voor onze Nederlandse clubleden.

strecke mit historischen Rennfahrzeugen, klassischen Sportwagen und Motorrädern: Programm von morgens bis abends. Natürlich war auch ein Alvis auf der Rundstrecke und hat die Fahnen unserer Marke würdig hochgehalten.

Insgesamt eine gelungene, gut organisierte Veranstaltung mit mehr Volksfestcharakter als Garten-Idylle. Vielleicht sollten wir im nächsten Jahr ein Markentreffen dort veranstalten.

Es wäre eine schöne Gelegenheit für ein einfach zu organisierendes Alvis-Treffen und nicht zu weit für unsere Clubmitglieder aus Holland.

VRAAG EN AANBOD

MAAK GEBRUIK VAN DEZE RUBRIEK OM GRATIS (VOOR LEDEN) WEER RUIMTE IN UW GARAGE TE KRIJGEN DOOR OVERTOLLIGE ONDERDELEN (OF AUTOMOBIELEN) AAN TE BIEDEN, OF ZOEK DATGENE WAAR U AL ZO LANG OM VERLEGEN ZIT.

Onderdelen Alvis TA21

Info: Hans Noordhoek (2548) – M. +31 (0)655773147 e-mail: j.noordhoek@planet.nl

Onderdelen Alvis TD 21 Saloon

2 x aluminium deuren voor TD 21 saloon 2 x bevestigingsbeugels voor benzinetank nieuw. 1 st kofferdeksel alum. Voor TD 21 Alles t.e.a.b.
Info: Hans van der Meijden (2545) M 0654634252/ e-mail: hansvandermeijden@hetnet.nl

4 Spaakwiel voor TD/TE/TF met Vredestein Classic Sprint in redelijke staat

Info: Anton Brouwers (2509) – M. +31 (0)653217608 e-mail: anton@brouwershelmond.nl

Versnellingsbak Speed 20/25

Info: Reinhart Dortachy (2593) e-mail: rdortschy@t-online.de

Alvis TA21 DHC 1951 Tickford – Geert-Jan Schasfoort (2558)

Info: J. Augustijn - Auto Expertise - M: +31(0)622556263 e-mail: admin@jhgaugustijn.nl

Alvis TC21 Mulliner Saloon 1954 – Anton Brouwers – (2509)

M +31 (0)653217608 e-mail: anton@brouwershelmond.nl

Alvis Silver Eagle S.G.16.95 hp 4 Light Sports Saloon 1935 – Holbrook Alvis TA14 Utility – 1947 - Angel Bodies

Jörn Hackländer – (2611) M +49 (0)1714621182 e-mail: j.hacklaender@t-online.de

Alvis 3.5 litre DHC – Charlesworth 1937 - Jaap Elzas – (2515)

M +31 (0)646190997 e-mail: jelzas3@gmail.com

THE AUTOCAR, 7 MAY 1954

000

140

90

160

95

100

Superlative!

As *'The Motor'* says: "This is the way to go motoring! The new Alvis TC.21/100 offers delightful motoring with a maximum speed of 100 miles per hour, 85 miles per hour in third, and a petrol consumption of 22 miles per gallon at a constant 60 miles per hour. In traffic, it will amble quietly in top, or will leap away in its indirect gears in a manner which at first almost disconcerts by the ease with which it does it. Like all really good enthusiasts' cars, the TC.21/100 flatters the man who handles it."

ALVIS TC21-100 Price £1,285, plus Purchase Tax £536.10.10.

ALVIS LIMITED · COVENTRY

London Showrooms & Service Depot: 832 Finchley Road, N.W.11 · Sole London Distributors: BROOKLANDS OF BOND STREET. Mayfair 8351

AL48A

Master of the

King's Highway

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl